பெண்கள் அன்பினாலும், நாணத்தினாலும், கோட்டத்தினாலும், நேராகப் பாராமல் கீழ்வளைத்துப் பார்த்தல் இயல்பாதலால் மெய்ந்நெறியைவிட்டு விலகுந்தன்மை அக்கண்களுக்கே யன்றி மற்றவைகளுக்கு இல்லை என்பது. [உயிர் புணரியல் ௬-ம் சூத்திரம்] "குறில்வழி யத்தனி யைந்நொது முன்மெலி மிகலு மாம்" என்பதனால் மெய்ந்நெறியென நகர மிகுந்தது. ஏகாரங்கள் பிரிநிலையில் வந்தன. (கரு)

16. தெரிவன நூ லென்றுந் தெரியா தனவும்
வரிவளையார் தங்கண் மருங்கே - ஒருபொழுதும்
இல்லா தனவு மிரவே யிகழ்ந்தெவருங்
கல்லா தனவுங் கரவு.

'16. " That which is ever studied is literature and science; that which is never seen is the waist of females who wear striped bangles; that which is never found is beggary; and that which is ever despised by all and never studied is deceit.

(இ-ள்.) என்றும் தெரிவன - எக்காலமும் யாவராலும் அறியப்படுவன, நூல் - சாஸ்திரங்களே (அன்றி மந்திராலோசனை முதலியவையல்ல); தெரியாதனவும் - காணப்படாதனவும், வரிவளையார் தங்கள் - சித்திரரேகைகளுள்ள வளைகளையணிந்த பெண்களுடைய, மருங்கே - இடையே (அன்றி ஞாயமுதலானவையல்ல;) ஒருபொழுதும் - எப்போதும், இல்லாதனவும் - இல்லாத பொருள்களும், இரவே - இரக்குந்தொழிலே (அன்றிச் சுகத்துக்கு வேண்டியவையல்ல); எவரும் - எப்படிப்பட்டவரும், இகழ்ந்து - தூஷித்து, கல்லாதனவும் - கல்லாமல் விட்டவையும், கரவு - வஞ்சனையே (அன்றி மற்ற மெஞ்ஞான வகைகள் அல்ல); எ-று.

இவ்விரண்டோட்டும் ஒழித்துக் காட்டல் அணி.

கல்லாதன என்பது "செயப்படுபொருளை" என்கிற [பொதுவியல் சகூ-ம்] சூத்திரவிதியைக் கொண்டது. (கசு)

17. மாமனுநூல் வாழ வருசந் திரன்சுவர்க்கி
தாமரையாள் வைகுந் தடந்தோளான் - காமருபூந்

தாரான் முரணைநகர் தானென்று சாற்றலாம்
பாராளும் வேந்தன் பதி.

17. We may say that the capital of king Nala, who rules the earth is like the city of Muranai, the capital of king Swarki, who is as beautiful as the moon, who was born to uphold the great institutes of Manu, upon whose broad shoulders Lakshmi dwells, and who is decked with garlands of beautiful flowers.

(இ - ள்.) மா மனு நூல் - பெருமைபொருந்திய மனுதருமநூலானது, வாழ - வாழ்வதற்கு, வரு - உற்பவித்த, சந்திரன் - சந்திரன்போன்றவனும், தாமரையாள் - திருமகள், வைகும் - வாழ்கின்ற, தடம் - விசாலமாகிய, தோளான் - தோளையுடையவனும், காமர் - அழகிய, பூ தாரான் - பூமாலை தரித்தவனும் ஆகிய, சுவர்க்கி - சுவர்க்கி யென்பவனுடைய, முரணை - முரணையென்னும், நகர் தான் என்று - நகர் இது என்று, சாற்றலாம் - சொல்லக்கூடும், பார் ஆளும் - பூமியை யாளுகின்ற, வேந்தன் - நளமகாராஜனுடைய, பதி - ஸ்தானமாகிய மாவிந்தநகரத்தை, எ - று.

சந்திரன்சுவர்க்கி யென்று ஒருபெயராகவுங் கொள்ளலாம். இவ்வரசன் இந்நூலாசிரியர்க்கு உதவிசெய்தவன், ஆனதுபற்றி இவனை ஏற்குமிடமறிந்து புகழ்ந்துபேசுவர். வேந்தன்பதியை முரணைநகர் என்று சாற்றலாம் எனக் கூட்டிக்கொள்க. சாற்றல் - எழுவாய், ஆம் - பயனிலை. வேந்தன்பதி - எழுவாய், சாற்றல் ஆம் - பயனிலை என்னவுமாம்; சாற்றற்கு ஆம் என்பது பொருள். இவன் திருமாலின் அவதாரம் எனக் குறிப்பித்தற்கு "தாமரையாள்வாழுந் தடந்தோளான்" என்றார். (கஎ)

18. ஓடாத தானை நளனென் றுளனொருவன்
நீடாருஞ் செல்வப் பெடைவண்டோ - டோடா
முருகுடைய மாந்தர் முகநனைக்குந் தண்டார்
அருகுடையான் வெண்குடையா னங்கு.

18. There was one Nala, who commanded armies that never retreated in battle, who ruled his country under a white umberlla, and who decorated his chest with garlands

abounding in honey which wets the faces of men and feeds friendly bees.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அப்பட்டணத்தின்கண், பீடு - பெருமை, ஆரும் - நிறைந்த, செல்வம் - செல்வமுள்ள, பெடை - பெண் வண்டு, வண்டோடு - ஆண்வண்டோடு, ஊடா - பிணங்கினதனால், முருகு உடைய - உள்ளிருந்த தேன் பெயர்ந்துவர, அருகு - சமீபத்திலுள்ள, மாந்தர் முகம் - மனிதருடைய முகத்தை, நனைக்கும் - நனைக்கும்படியான, தண் தார் - குளிர்ச்சியான மாலையை, உடையான் - உடையவனும், வெண் குடையான் - வெண்மையான குடையுடைவனும் ஆகிய, ஓடாத தானை - தோற்காத சேனையுள்ள, நளன் என்று - நளனென்று சொல்லப்பட்ட, ஒருவன் - ஓரரசன், உளன் - இருந்தான், எ-று.

வண்டு ஊடுகையில் விசையாய் மலர்களின்மேல் உழுது கொண்டு செல்வதனால் உள்ளிருந்த தேன் வெளிப்பட்டதென அறிக. வண்டுக்குச் செல்வமாவது பொன்சிறகுடைமை.

ஊடா என்பதைக் காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவென்னெச்சத்தின் திரிபெனக் கொள்க. "மாதர்முலைநனைக்கும்" என்றும் பாடம் உண்டு. (கஅ)

19. சீத மதிக்குடைக்கீழ்ச் செம்மை யறங்கிடப்பத்
தாதவிழ்பூந் தாரான் றனிக்காத்தான் - மாதர்
அருகூட்டும் பைங்கிளியு மாடற் பருந்தும்
ஒருகூட்டில் வாழ வுலகு.

19. The garland bedecked Nala governed the world, alone, under a cool moon-like umbrella that justice might prosper un-interrupted, and that the green parrots, which feed by the side of women, might live together in the same cage with the kite, which is naturally warlike.

(இ - ள்.) தாது அவிழ் - வாசனைப்பொடி உதிருகின்ற, பூ தாரான் - பூமாலையையுடைய நளமகாராஜன், சீத மதி - குளிர்ச்சியான சந்திரனைப்போன்ற, குடைக்கீழ் - குடையின் கீழ், அறம் - தருமம், செம்மை - நன்றாக, கிடப்ப - இருக்கும்படியும், மாதர் - பெண்கள், அருகு - சமீபத்தில், ஊட்டும் - (பால் முதலியவைகளை) உண்பிக்கப்பெற்ற, பை கிளியும் -

பசுமையான கிளியும், ஆடல் பருந்தும் - போர் செய்கின்ற பருந்தும், ஒரு கூட்டில் - ஒரே கூண்டில், வாழ - வாழும்படியும், உலகு - உலகத்தை, தனி - ஒப்பில்லாமல், காத்தான் - காப்பாற்றினன், எ-று.

குடையென்பது ஆகுபெயராய் அதிகாரத்தை யுணர்த்திற்று. இடப்ப, வாழ, என்பவை வினைச்செவ்வெண் ஆதலின் எண்ணும்மை வருவிக்கப்பட்டது. (௧௯)

20. வாய்குவளைக் கையார் வதன மதிபூத்த
பூங்குவளைக் காட்டிடையே போயினன் - தேங்கு
தேனாடி வண்டு சிறகுலர்த்து நீர்நாடன்
பூநாடிச் சோலை புக. [வளைத்

20. Nala, who possessed a well watered country in which the bees, having bathed in the sweet honey of the kuvalai flower, dried their wings on his way to the flower garden, went through the forest of the gazing eyes of females, whose faces resembled the moon, and whose hands were adorned with bangles.

(இ - ள்.) தேம் குவளை - வாசனை பொருந்திய குவளைப்பூவினது, தேன் - தேனிலே, ஆடி - நீராடி, வண்டு - வண்டுகள், சிறகு உலர்த்தும் - சிறகுகளை உலர்த்தும்படியான, நீர் நாடன் - நீர்வளமுள்ள நாடுடைய நளன், பூ நாடி - மலர்களை இச்சித்து, சோலை புக - தோட்டத்திற் போவதற்கு, வாய்கு - கொண்ட, வளை கையார் - வளைகளுள்ள கைகளையுடைய பெண்களின், வதன மதி - முகமாகிய சந்திரனிடத்து, பூத்த—, பூ குவளை காடு இடையே - (பார்வையாகிய) அழகிய நீலோற்பலக் காட்டினடுவில், போயினன் - போனான், எ-று.

நளன் பெண்கள் தன் கட்டழகை வியந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கச் சென்றான் என்பது கருத்து.

பூநாடி என்பதற்குப் பூக்கும்படியான நரம்புள்ள என்று பொருள்கொண்டு சோலைக்கு விசேடணமாக்கினு மமையும். வாய்கு என்பதற்கு வாங்கிப்போன [கழன்றுபோன], வளைக் கையார் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்; அதுபோது அவனைப் பார்த்துக் காதல்கொண்டமையால் உடம்பு மெலிய வளை கழன்

றது என்பது கருத்தாம். வாங்குதல் அழைத்தலு மாதலால் தம்மொலியால் அரசனை அழையாநின்ற என்னவுமாம். (உ0)

21\. வென்றி மதவேடன் வில்லெடுப்ப வீதியெலாம்
தென்றல் மதுநீர் தெளித்துவர - நின்ற
தளவேனன் மீதலருந் தாழ்வரைசூழ் நாடற்
கிளவேனில் வந்த தெதிர்.

21\. The morning sun shed its rays against Nala, who possessed the vale-girt country, where the jessamine branches out over the millet and flower, where cupid uses his bow (with flowered arrows,) and where the south wind sprinkles honeyed water all through the streets.

(இ - ள்.) வீதி எலாம் - தெருக்களில் எல்லாம், வென்றி - வெற்றிபொருந்திய, மதன் வேடன் - மன்மதனாகிய வேடன், வில் எடுப்ப - வில்லையெடுத்து நிற்கும்படியாகவும், தென்றல் - தென்காற்று, மது நீர் - தேனாகிய நீரை, தெளித்து வர - தெளித்துக்கொண்டு வரவும், நின்ற - நிலைபெற்ற, தளவு - முல்லைக்கொடி, ஏனல் மீது - தினையின்மேல், அலரும் - மலரும் படியான, தாழ் வரை - மலைகளின் தாழ்வுரைகள், சூழ் - சூழ்ந்த, நாடற்கு - நாடுடைய நளனுக்கு, இள வேனில் - இள வேனிற் காலமானது, எதிர் வந்தது - எதிர்ப்பட்டது, எ - று. [இளவேனில் - வசந்தகாலம்.]

ஒரு பிரபு வருகையில் மெய்காப்பாளன் விற்பிடித்து உடன் வாரலும் வாசனைநீரை வழியில் தெளித்திருத்தலும் இயல்பாதலின், வசந்தன் பிரபுவாக அங்ஙனம் அமைந்தா னென்பதும், அந்தப்பிரபு சோலைக்குரியவனாதலின் அரசனை எதிர்கொண் டான் என்பதும் குறிப்புப்பொருள். மன்மதன் வில்லெடுக்க என்பது பெண்கள் ஆசைகூர என்றபடி.

வென்றி—வெல் - பகுதி, றி - தொழிற்பெயர்விகுதி, லகரம், றகரம் ஆனது சந்தி, றகரம் னகரம் ஆனது மெலித்தல் விகாரம். மதன்வேடன் என்பது "சிலவிகாரமா முயர்திணை" என்பதனால் மதவேடன் என்றாயிற்று; அன்றி, வேள் தன் எனப் பிரிக்கினும் அமையும். இளவேனில் எதிர்வந்தது என்றும் தென்றல் முதலியகுறிப்பாற் றோன்றிய தென்றபடி. (உக)

22. தேரிற் றுகளைத் திருந்திழையார் பூங்குழலின்
வேரிப் புனலனைப்ப வேயடைந்தான் - கார்வண்டு
தொக்கிருந்தா லித்துழலுந் தூங்கிருள்வெய் யோற்
கொதுங்கிப், புக்கிருந்தா லன்ன பொழில்.

22. Nala, the dust of whose car (flying about) gets soaked in the scented water on the flower-bedecked hair of jewelled maidens, retired into a grove, where the black bees swarmed together, flying about joyfully, and where abounded perpetual darkness, which retreated there before the rays of the sun.

(இ - ள்.) தேரின் - தேரினின்றும் உண்டாகிய, துகளை - பொடியை, திருந்து இழையார் - திருத்தமான ஆபரணம் பூண்ட பெண்களினுடைய, பூ குழலின் - பூச்சூடிய கூந்தலி லுண்டாகிய, வேரி புனல் - வாசனை நீர், நனைப்ப - நனைக்கும்படி, கார் வண்டு - கறுத்தவண்டுகள், தொக்கு இருந்து - சேர்ந்திருந்து, ஆலித்து - களித்து, உழலும் - சுழலப்பெற்ற, தூங்கு இருள் - அசையாத இருட்டு, வெய்யோற்கு - சூரியனுக்கு, ஒதுங்கி—, புக்கு - புகுந்து, இருந்தால் அன்ன - இருந்தாலதை யொத்திருக்கின்ற, பொழில் - சோலையை, அடைந்தான் - (நளன்) சேர்ந்தான், எ - று. ஏ - அசை.

இவன் போக்கைப் பெண்கள் கூந்தல்சோர வியந்து பார்த்துக்கொண் டிருக்கையில் துகள் கூந்தலில் படிந்து வாசனை நீரால் நனைக்கப்படுகின்றதென்பதாம்.

இங்கு உழலும், அன்ன, இவ்விரண்டு பெயரெச்சங்களும் அடுக்கிப் பொழில் என்பதைக்கொண்டன. சூரியனுக்கு ஒதுங்கி என்றால் சூரியனுக்கு அஞ்சி என்பது கருத்து. தேரின்—இன் - ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருளில் வந்தது; ஆறனுருபோடு வந்த சாரியையுமாம். வேரிப்புனல் - பூந்தேன்; காலையில் நீராடி நிற்கும் பெண்களின் கூந்தலினீர் என்னவுமாம். தொக்கு—செய்தென்வாய்பாட்டு வினையெச்சம், தொகு - பகுதி, உ - விகுதி, ககரம் இரட்டித்துக் காலங்காட்டிற்று, உ - கெட்டது சந்தி. அன்ன — குறிப்புப்பெயரெச்சம், அ - பகுதி, இடைச்சொல், அ - விகுதி, ன் - சாரியை, சாரியையாய்வந்த னகர மிரட்டியது

சந்தி. அன் - பகுதி என்னவுமாம். சுட்டின்மேல் விதத்தைக் காட்டும் ன் என்கிற விகுதிசேர உண்டாகியதோர் இடைப் பகுபதமென்பது நியாயத்திற்கு ஒத்திருக்கின்றது. இன்ன என்பது மிப்படியே. அங்கு அன்று முதலியவைகளுக்கும் இவ்வாறே உறுப்பமைத்தல் தக்கது. (உஉ)

23. நீணிறத்தாற் சோலை நிறம்பெயர நீடியதன், தா
ணிறத்தாற் பொய்கைத் தலஞ்சிவப்ப - மாணிறத்
தான், முன்னப்புட் டோன்று முளரித் தலைவை
கும், அன்னப்புட் டோன்றிற்றே யாங்கு.

23. Before the upright Nala, appeared in the garden a swan that lived on a lotus in the tank, changing the dark hue of the garden with the bright colour of its body and imparting to the waters the red-colour of its long feet.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அச்சோலையில், மாண் நிறத்தான் - பெருமையான குணமுள்ள நளனுக்கு, முன் - எதிரில், நீள் நிறத்தால் - பிரகாசமான தனது தேக நிறத்தினால், சோலை - அந்தத் தோட்டம், நிறம் பெயர - நிறம் மாறிநிற்க, நீடிய - மிகுந்த, தன் தாள் நிறத்தால் - தன்னுடைய பாதத்தின் நிறத்தினால், பொய்கை தலம் - தடாகத்தின் இடம், சிவப்ப - சிவந்து காண, அப்புள் - தண்ணீரில், தோன்றும் - உண்டாகிய, முளரித்தலை - தாமரையின்மேல், வைகும் - வாசஞ்செய்கின்ற, அன்னப்புள் - அன்னப்பக்ஷி, தோன்றிற்று - காணப்பட்டது, எ - று. ஏ - அசை.

மாணிறத்தான் - மாட்சியுள்ள மார்புடையவன் எனவுமாம். உடம்பெல்லாம் வெளுத்து மூக்கும் காலுஞ் சிவந்திருக்கும் ராஜஹம்சம் என்பர்.

நீடிய என்பது நிறத்தின் விசேடணம். பெயர, சிவப்ப - இவ் விரண்டெச்சங்களும் தோன்றிற்று என்பதில் முடிந்தன. அப்பு—வடசொல். (உ௩)

24. பேதை மடவன்னந் தன்னைப் பிழையாமல்
மேதிக் குழுமேறி மென்கரும்பைக் - கோதிக்

கடித்துத்தான் முத்துமிழும் கங்கைநீர் நாடன்
பிடித்துத்தா வென்றான் பெயர்ந்து.

24. **Nala,** who possessed the country through which **the Ganges flowed, and** in which the herd of buffalows, breaking the tender sugar cane, chewed it so that its pearls dropped out (of their mouths), said—"O maid! approach that beautiful swan gently, and without missing catch it and bring it here.

(இ - ள்.) மேதி குலம் - எருமைக்கூட்டம், ஏறி - (சோலையிற்) பிரவேசித்து, மெல் கரும்பை - மென்மையான கரும்பங்கழிகளை, கடித்து கோதி - கடித்துக்கொழித்து, முத்து - (அக்கரும்பினின்றும் வாயில் விழுகின்ற) முத்துக்களை, உமிழும் - உமிழ்ந்து விடப்பெற்ற, கங்கை நீர் - கங்காசலம் சூழ்ந்த, நாடன் - நாட்டையுடையவனான், பெயர்ந்து - (அங்கே) போய், பேதை - பெண்ணே, மட அன்னந்தன்னை - அறியாமையுள்ள அன்னப் பறவையை, பிழையாமல் - தப்பாமல், பிடித்து தா என்றான் —, எ-று. தான் - அசை.

கரும்புக்கு மென்மையாவது செழிப்பு. உமிழும் என்னும் பெயரெச்சம் நாடென்னு மிடப்பெயர் கொண்டது. கங்கை என்றது சிறந்த ஆற்றுக்கும் ஆம்.

பேதை என்பது "அன்மையினியல்பும்" என்னும் [பெயரியல் ருக-ஆம்] சூத்திரத்தால் விளியில் இயல்பாயிற்று

மடமை - இளமையாக்கொண்டு பேதமையாகிய இளவன்னத்தை எனவு முரைக்கலாம். அங்கிருந்த ஒரு பெண்ணை எனச் செயப்படுபொருள் வருவித்துக் கொள்க. (உச)

25. நாடிமட வன்னத்தை நல்ல மயிற்குழாம்
ஓடி வளைக்கின்ற தொப்பவே - நீடியநல்
பைங்கூந்தல் வல்லியர்கள் பற்றிக் கொடுபோந்து
தங்கோமான் முன்வைத்தார் தாழ்ந்து.

25. **Like a** number of fair **peacocks,** the tender **maidens with their** long fine silk-like hair, went and surrounded the young swan, and having caught it, brought and presented it humbly to their king.

(இ-ள்.) நாடி - (அரசன் பேச்சை) மனதிற் கொண்டு, நல்ல மயில் குழாம் - நல்ல மயில்களின் கூட்டம், ஓடி வளைக்கின்றது - ஓடி வளைத்துக் கொள்வதை, ஒப்ப - ஒத்திருக்க, நீடிய - நீண்ட, நல் பைங் கூந்தல் - நல்ல பசுமையான கூந்தல்களையுடைய, வல்லியர்கள் - கொடிபோன்ற மாதர்கள், மட அன்னத்தை - மடப்பமுள்ள அன்னத்தை, பற்றி கொடு - பிடித்துக் கொண்டு, போந்து - வந்து, தம் கோவின் முன் - தங்கள் அரசனுக் கெதிரில், தாழ்ந்து - வணங்கி, வைத்தார் —, எ-று. ஏ - அசை.

கொண்டு என்பது கொடு என இடைகுறைந்தது. மடப்பம் - அழகு எனவுமாம்.

அரசன் ஒருத்தியை நோக்கிச் சொன்னலும் பலரும் தான் முன் நான்முன் என் றோடுவது சேவகரின் இயற்கை யாதலின் அங்ஙனஞ் செய்தாரெனக் கொள்க.

கூந்தலுக்குப் பசுமையாவது வளப்பம், பசுமையையும் கருமையையும் ஒருவகையில் அபேதமாச் சொல்வது முண்டு. ()

26. அன்னந் தனைப்பிடித்தங் காயிழையார் கொண்டு
போய், மன்னன் திருமுன்னர் வைத்தலுமே -
அன்னம், மலங்கிற்றே தன்னுடைய வான்கிளை
யைத் தேடிக், கலங்கிற்றே மன்னவனைக் கண்டு.

26. As soon as the swan 'was brought before the pesence of the kiug by the maidens adorned with the choicest jewels, it was much terrified and tremblingly looked round in despair for its numerous relations.

(இ - ள்.) அங்கு - அவ்விடத்தில், அன்னந்தனை பிடித்து - அம்ச பக்ஷியைப்பிடித்து, ஆய் இழையார் - ஆய்ந்த ஆபரணமுள்ள பெண்கள், கொண்டு போய் —, மன்னன் திரு முன்னர் - அரசனுடைய மேன்மையான சந்நிதானத்தில், வைத்தலுமே - வைத்தவுடனே, அன்னம் - அந்த அம்சபக்ஷி, தன்னுடைய —, வான் கிளையை - பெரிய சுற்றத்தை, தேடி —, மலங்கிற்று - அலைந்ததாகி, மன்னவனை கண்டு - அரசனைப்பார்த்து, கலங்கிற்று - மனக்கலக்கமுற்றது, எ-று.

ஏ - அசை. அந்த - அசையுமாம்.

வைத்தலும் — இதோர் வகை வினையெச்சம். உம் - பிற்பொருட்டு விகுதி, தொழிற்பெயர்மேல் வரும். (உசு)

[அரசன் அன்னத்தைப்பார்த்துச் சொன்னது.]

27. அஞ்சன் மடவனமே யுன்ற னணிநடையும்
வஞ்சி யனையார் மணிநடையும் - விஞ்சியது
காணப் பிடித்ததுகா ணென்றான் களிவண்டு
மாணப் பிடித்ததார் மன்.

27. The king, who was adorned with garlands of flowers, of which the joyous bees might be proud, said:— "Fear not, O young swan! I caught you merely to see which was better, your graceful walk or the elegant gait of the ladies, who are as tender as creepers.

(இ - ள்.) மட அனமே - மடமைபொருந்திய அன்னமே, அஞ்சல் - பயப்படாதே; உன்றன் - உன்னுடைய, அணி நடையும் - அலங்காரமான நடையும், வஞ்சி அனையார் - வஞ்சிக் கொடியொத்த பெண்களுடைய, மணி நடையும் - அழகுள்ள நடையும் (ஆகிய இவற்றுள்,) விஞ்சியது காண - அதிகப்பட்டதைக் காணும்பொருட்டு, பிடித்தது - உன்னைப்பிடித்தது, என்றான் - என்று சொன்னான், களி வண்டு - மதர்த்திருக்கும் வண்டுகள், மாண - பெருமை பெறும்படி, பிடித்த - கட்டிய, தார் - மாலையணிந்த, மன் - அரசன், எ-று. காண் - அசை.

அரசன் என்றானெனக் கூட்டுக. பிடித்தது என்னும் எழுவாய்க்கும் ஆம் என்னும் பயனிலை எஞ்சிநின்றது. பிடித்தது— தொழிற்பெயர்; பிடி - பகுதி, து - விகுதி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, த் - சந்தி, அ - சாரியை, இந்தத் துவ்விகுதி காலங்காட்டு மிடைநிலைகளைப் பெற்றுவரும்; பிடிக்கின்றது, பிடிப்பது எனவுங் காண்க. மை விகுதியும் சிறுபான்மை இவ்வாறு வரும்: பிடித்தமை, பிடிக்கின்றமை முதலியவற்றைக் காண்க. அஞ்சல்— எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று. மாண — மாண் என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த செயவெனெச்சம்.

அரசன் முதலில் இங்ஙனம் கூறியது கருணையாலன்றி அப்பறவை உணர்ந்துகொள்ளுமெனக் கருதியன்று. (உஎ)

வீசிய கமலத் திருவை நிகரான
தையல் பிடித்த தனியன்னம் - வெய்ய

அடுமாற்ற மில்லா வரசன்சொற் கேட்டுத்
தடுமாற்றந் தீர்ந்ததே தான்.

28. The matchless swan, which was caught by a maiden, who resembled Lakshmi of the red lotus, hearing the words of the king, who entertained no cruel intentions, did at once recover from its fear and trembling.

(இ - ள்.) செய்ய கமலம் திருவை - சிவந்த தாமரையில் வாசஞ்செய்கின்ற இலக்குமியை, நிகரான - ஒத்த, தையல் - பெண், பிடித்த—, தனி - ஒப்பில்லாத, அன்னம்—, வெய்ய - கொடிதான, அடு மாற்றம் - கொல்லும்படியான பகை, இல்லா - இல்லாத, அரசன் சொல் - நளன் பேச்சை, கேட்டு—, தடுமாற்றம் - துன்பம், தீர்ந்தது - நீங்கப் பெற்றது, எ - று. ஏ - தான் - அசைகள்.

செய்ய—செம்மையென்னும் பண்படியிற் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். வெய்ய—இதுவும் அப்படியே. வெம்மை யென்பது பண்படி. அன்னந் தடுமாற்றந் தீர்ந்தது என்பது பொதுவியல் உசு-ம் சூத்திரவுரையால் அமைந்தது. உ௩-ம் பாட்டில் 'சோலை நிறம்பெயர' என்பது மிவ்வாறே.

அடுமாற்றம் — அடுதலுக்கு ஏதுவாகிய மாற்றம்; இங்கு வினைத்தொகை, பெயரெச்சத்தின் விகாரமாதலால் கருவிப் பெயர் கொண்டது.

மாற்றம் — மாறு என்பதிற் பிறந்தது; தடுமாற்றம் — தடுமாறு என்னும் பகுதியிற் பிறந்தது; இரண்டுந் தொழிற்பெயர்; பொருளால் பண்பு. (உஅ)

29. திசைமுகந்த வெண்கவிகைத் தேர்வேந்தே யுன்றன்
இசைமுகந்த தோளுக் கிசைவாள் - வசையில்
தமையந்தி யென்றோதுந் தையலாள் மென்றோள்
அமையந்தி யென்றோ ரணங்கு.

29. (The swan, addressing Nala,) said:—"O charioteer whose white umbrella spreads through all the regions! there is a maiden named Damayanti, a goddess-like damsel, who is of good report, whose rounded shoulders are like soft bamboos, will match well with your renowned shoulders."

(இ - ள்.) திசை முகந்த - திக்குகளைத் தன்னு ளடக்கிய, வெண் கவிகை - வெண்குடையுள்ள, தேர் வேந்தே - இரதாதிபதியான அரசனே, உன்றன் —, இசை முகந்த - கீர்த்திபெற்ற, தோளுக்கு - புயங்களுக்கு, மெல் தோள் - மென்மையான தோள், அமை - மூங்கிலை, அந்தி - சேர்ந்தது, என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, ஓர் அணங்கு - ஒரு தெய்வப்பெண் போன்ற, வசை இல் - குற்றம் இல்லாத, தமயந்தி என்று —, ஓதும் - சொல்லப்பட, தையலாள் - ஒருமாது, இசைவாள் - பொருந்தியிருப்பாள் (என்று அன்னஞ் சொல்லிற்று,) எ-று.

அந்தி என்னு முதனிலை, நேர் என்பதுபோல இங்கே வினைமுற்றாயிற்று; வினையியல் ௬௨-ம் சூத்திரத்தின் உரையைக் காண்க. வெண்கவிகை—இதில் ணகரம் 'இடையுரிவடசொலின்' என்பதினல் டகரமாத்திரியாது ணகரமாத் திரிந்ததென்க. தையல் - அழகு, அதை யுடையாள் தையலாள். (உ௯)

30. அன்ன மொழிந்த மொழிபுகா முன்புக்குக் [மயில்
கன்னி மனக்கோயில் கைக்கொள்ளச் - சொன்ன
ஆர்மடந்தை யென்றா னநங்கன் சிலைவளைப்பப்
பார்மடந்தை கோமான் பதைத்து.

30. No sooner had the words of the swan reached Nala's ear than the maiden took posssesion of his heart, and the king who may be styled the husband of the earth, troubled by Cupid who aimed his bow at him, enquired of the swan :—" Whose daughter is she of whom you spoke?"

(இ - ள்.) பார் மடந்தை கோமான் - பூமியாகிய பெண்ணுக்குத் தலைவனான அரசன், அன்னம் மொழிந்த - அன்னஞ் சொன்ன, மொழி புகா முன் - சொல் (காதிற்) பிரவேசிப்பதற்கு முன்னமே, கன்னி - தமயந்தியானவள், புக்கு - பிரவேசித்து, மனம் கோயில் - தன் மனமாகிய கோயிலை, கைக்கொள்ள - கவர்தலைச் செய்துகொண்டதனால், அநங்கன் - மன்மதன், சிலை வளைப்ப - வில்லை வளைக்கவே, பதைத்து - துடித்து, சொன்ன மயில் - நீ சொல்லிய மயிலுக்கொப்பானவள், ஆர் மடந்தை - யாருடைய மகள், என்றான் - என்று சொன்னான் (அன்னத்தை நோக்கி,) எ-று.

மனதில் தமயந்தியின் சிந்தை உண்டானதனால் காமத்தோடு அவளுடைய செய்தியைக் கேட்கத் தலைப்பட்டான் என்பது கருத்து.

புகாமுன் என்றது துரிதத்தைக் குறிப்பித்தது; அதிசய வணி. கைக்கொள்ள என்னும் செயவெனெச்சம், சிலைவளைப்ப என்பதில் காரணவகையால் முடிந்தது. வளைப்ப என்பது பணைத்து என்பதில் அவ்வகையே முடிந்தது.

சொன்னமயில் என்பதற்குப் பொன்மயிலெனப் பொருள் கூறினும் ஒக்கும். சொன்ன—சொல்லின என்பதில் இன் இடைநிலையின் முதல் குறைய மெய் - புணரியல் ௨௪-ஆம் சூத்திர விதியால் பகுதி லகரம் னகரமாகத்திரிய உண்டாயிற்று. பொன்னெனப் பொருளாகும்போது ஸ்வர்ணம் என்கிற ஆரியமொழிச் சிதைவு. (௩௰)

31. எழுவடுதோண் மன்ன விலங்கிழையேர் தூண்ட
கொழுநுதியிற் சாய்ந்த குவளை - உழுநர்
மடைமிதிப்பத் தேன்பாயு மாடொலிநீர் நாடன்
கொடைவிதர்ப்பன் பெற்றதோர் கொம்பு.

31. "O king whose shoulders resemble pillars! the maiden is the daughter of the benevolent king of Vidarpa, where the kuvalai flowers, which are dug up and thrown aside by the ploughs as they are guided by the peasants pour forth honey in such abundance as to water the place and where the waters make a noise (as they flow).

(இ - ள்.) எழு அடு தோள் - கம்பத்தை யொத்த தோளை யுடைய, மன்ன - அரசனே, இலங்கு இழை - விளங்கும் அணி கலனையுடைய அந்தப்பெண், உழுநர் - உழவர், ஏர் தூண்ட - உழு மாடுகளைத் தூண்டும்பொழுது, கொழு நுதியில் - கொழுமுனையி னால், சாய்ந்த - பெயர்ந்து வீழ்ந்த, குவளை - நீலோற்பலங் களினின்றும், மடை - நீர்மடைகளை, மிதிப்ப - மிதிக்கும்படி, தேன் பாயும் - தேன் பாயப்பெற்ற, மாடு - இடங்களை, ஒலி நீர் - ஒலிக்கின்ற நீர்பொருந்திய, நாடன் - நாட்டை யுடையவ னாகிய, கொடை - ஈகைக்குணமுள்ள, விதர்ப்பன் - விதர்ப்ப ராஜன், பெற்றது - பெற்ற, ஓர் கொம்பு - ஒப்பற்ற பூங்கொம் பைப் போன்றவள், எ-று.

அக்காட்டின் பெயர் விதர்ப்பம்; அதனால் விதர்ப்பத்தை யுடையவன் விதர்ப்பன் என அரசனுக்கும் பெயர் வந்தது. இலங்கிழை—எழுவாய், கொம்பு—பயனிலை. கொம்பு என்னும் அஃறிணை நோக்கிப் பெற்றது எனப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. பெற்றது - வினையாலணையும் பெயராக்கொண்டு இருபெயராக்கொண்டு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை யாக்குக.

உழுநர்மிதிப்ப—மிதிக்கையில் தேன்பாயு மெனவு முரைக்கலாம். முன்னுரையில் மடையை மிதிந் தடக்கும்படியாகத் தேன்பாய்கிற தென்பதாம். பின்னதில் மிதிக்கமிதிக்கப் பாய்கிற தென்பதாம்.

தாண்ட, மிதிப்ப,—இரண்டிற்கும் உழுநரே கர்த்தா. உழுநர்—இதில் நர் - பலர்பால் விகுதி. (௩௧)

[இதுமுதலிய நான்கு பாட்டால் அவளை வருணித்தல்.]

32. நாற்குணமு நாற்படையா வைம்புலனு நல்லமைச்
சா, ஆர்க்குஞ் சிலம்பே யணிமுரசா—வேற்படை
யும், வாளுமே கண்ணா வதன மதிக்குடைக்கீழ்
ஆளுமே பெண்மை யரசு.

32. That maiden rules her female **kingdom**. **under the umbrella** of her moon-like face having her four **dispositions** as her four armies, her five senses **as** her good **prime ministers**, her sounding anklets as beautiful **drums**, and her eyes as her lance and sword.

(இ-ள்.) நால் குணமும் - (அச்சம் நாணம் மடமை பயிர்ப்பு என்கிற) நான்கு குணங்களும், நால் படை ஆ - (தேர் யானை குதிரை காலாள் என்கிற) நால்வகைச் சேனை யாகவும், ஐம்புலனும் - (மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்கிற) பஞ்சேந்திரியங்களும், நல் அமைச்சு ஆ - நல்ல மந்திரிகளாகவும், ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற, சிலம்பே - பாதசரமே, அணி முரசு ஆ - மேன்மையான பேரிகையாகவும், கண் - கண்கள், வேல் படையும் - வேலாயுதமும், வாளும் - கத்தியும், ஆ - ஆகவும், வதன மதி - முக சந்திரனாகிய, குடைக்கீழ் - குடையின் கீழே, பெண்மை அரசு - பெண் தன்மையான ராச்சியத்தை, ஆளும் - ஆளுவான், ஏ - ஏ - ஏகாரங்கள் - அசை, பிரிநிலை என்னவுமாம்.

அச்சம் - பயம், நாணம் - வெட்கம், மடமை - கபடமின்மை, பயிர்ப்பு - அருவருத்தல் ; இந்நான்கும் பெண்களுக்கு உரிமையான் குணம். ஆ—ஆக என்னும் செயவெனச்சம் ஈறு குறைந்தது.

ஓரரசனுக்குப் படை தன்னைக் காக்கவும் பிறரைவெல்லவுந் துணையாவதுபோல நாற்குணமும் பெண்மையைக் காக்கவும் ஆடவர்க்கு ஆசை கொளுத்தி வயப்படுத்தவுந் துணையென்றும், அமைச்சர் அரசன் செய்கைக்கு ஒன்றிநிற்பதுபோல் ஐம்புலன்களும் மீறிப்போகாமல் நல்லொழுக்கத்துக்கு இசைந்தனவென்றும், முரசினால் பெருமை வெளிப்படுவதுபோல், நடைக்கேற்பச் சிலம்பொலித்தலினால் நடையழகு காணாதவர்க்குந் தோன்றுமென்றும், கண்பார்வையால் ஆயுதங்களாற் பட்டவர்போல் ஆடவர் சோர்ந்து விழுவரென்றும், சந்திரன் போன்ற குடை செங்கோன் மேன்மைக்குக் குறியாயிருப்பதுபோலச் சந்திரன் போன்ற முகமும் யாவரும் பணியும்படியான மோகங் காரணமாய்ப் பெண்மையைச் சிறப்பிக்கின்றதென்றும், இவ்வாறு உருவகப்படுத்தினாரென்க. ஆகவே தமயந்தி எல்லாப்பெண்களுக்கு மேலான அழகும் நற்குணங்களும் அமைந்தவளென்பது திரண்ட கருத்து.

கண் முந்தி இந்திரியமாகிய தன்மையால் அமைச்சாகச் சேர்ந்தது ; பிந்தி உருவமிருக்குந் தன்மையால் ஆயுதத்திற் சேர்ந்ததென அறிக. கண்—பால்பகா வஃறிணைப்பெயர். (௩௨)

33. மோட்டிளங் கொங்கை முடியச் சுமந்தேற
மாட்டா திடையென்று வாய்விட்டு—நாட்டேன்
அலம்புவார் கோதை யடியிணையில் வீழ்ந்து
புலம்புமா நூபுரங்கள் பூண்டு.

33. The anklets seeing that her waist was not able to support her soft mound-like breasts, having fallen down at the feet of Damayanti adorned with a fresh garland full of honey, caressed them and wept.

(இ - ள்.) இடை - இடுப்பு, மோடு இள கொங்கை - உயர்வுள்ள இளமைபொருந்திய முலைகளை, முடிய - நெடுங்காலம், சுமந்து ஏறமாட்டாது - சுமந்து நிற்கமாட்டாது, என்று—,

நாள் தேன் - அப்போதே யுண்டாகிய தேன் [புதியதேன் என்றபடி], அலம்பு - ஊறுகின்ற, வார் - நீண்ட, கோதை - மாலையணிந்த தமயந்தியின், அடி இணையில் - இரண்டுபாதங்களிலும், வீழ்ந்து—, பூண்டு - (அவைகளுக்கு) ஆபரணமாகி, நூபுரங்கள் - சிலம்புகள், வாய்விட்டு—, புலம்பும் - கூவும், எ - று. ஆம் - அசை.

கோதை—கூந்தலுமாம். அலம்புவார்கோதை — அடுக்கின வினைத்தொகைத் தொடர்மேற் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

தனபாரத்தினால் அசைந்து மெல்லென நடக்க அதற்கேற்ப வொலிக்குஞ் சிலம்புகள் அம்மென்மையைத் தெரிவித்தலால் இவ்வாறு குறித்தார். முடிய—வினையெச்சம். (௩௩)

34. என்று நுடங்கு மிடையென்ப வேழுலகும்
நின்ற கவிகை நிழல்வேந்தே - ஒன்று
அறுகாற் சிறுபறவை யஞ்சிறகால் வீசும்
சிறுகாற்றுக் காற்றாது தேய்ந்து.

64. O king, the shade of whose umbrella covers the world divided into seven islands! they say that her slender waist, unable to withstand the gentle breeze caused by the fluttering wings of the six legged bees, wastes away and is ever unsteady.

(இ - ள்.) ஏழ் உலகும் - ஏழு தீவாய்ப் பிரிந்திருக்கும் பூமி முழுதும், நின்ற - நிலைபெற்றிருக்கு மிடமாகிய, கவிகை நிழல் - குடை நிழலையுடைய, வேந்தே - அரசனே, இடை - (அவளுடைய) இடையானது, அறு கால் சிறு பறவை - ஆறு கால்களையுடைய வண்டு என்னும் சிறியபக்ஷி, ஒன்றி - அவளைச்சேர்ந்து, அம் சிறகால் - அழகிய சிறகுகளினால், வீசும் - உண்டாக்குகிற, சிறு காற்றுக்கு - அற்பமாகிய காற்றுக்கு, ஆற்றாது - பொறுக்கமாட்டாமல், தேய்ந்து—, என்றும் - எப்போதும், நுடங்கும் - அசைந்துகொண்டிருக்கும், என்ப - என்பார்கள் (கண்டவர்கள்,) எ-று.

இடை மிகவும் நுணுக்கமானது என்பது கருத்து.

என்ப — என் - பகுதி, ப - பலர்பால் விகுதி, இதுஅசையுமாம். அஞ்சிறகு—அகஞ்சிறகெனினு மமையும். (௩௪)

35\. செங்தேன் மொழியாள் செறியளக பந்தியின்கீழ்
இந்து முறியென் றியம்புவார் - வந்தென்றும்
பூவாளி வேந்தன் பொருவெஞ் சிலைசார்த்தி
ஏவாளி தீட்டு மிடம்.

35\. They say that the crescent-like forehead which is under the row of profuse hair of the sweet-worded Dhamayanti is the place where (Cupid) the Lord of the flowered arrows, bends his bow and sharpens his arrows.

(இ - ள்.) பூ வாளி வேந்தன் - மலராகிய அம்புகளை யுடைய அரசன் [மன்மதன்], என்றும் வந்து—, பொரு வெம் சிலை - சண்டைசெய்யத்தக்க உக்கிரமான விற்களை, சார்த்தி - வைத்து, ஏ ஆளி - அம்புகளின் வரிசையை, தீட்டும் இடம் - தீட்டுகிற இடமானது, செம் தேன் மொழியாள் - செம்மையான தேன்போன்ற சொற்களுள்ள தமயந்தியினுடைய, செறி அளக பந்தியின் கீழ் - நெருங்கின முன்னெற்றி மயிர் வரிசையின்கீழே (இருக்கிற), இந்து முறி - இளஞ்சந்திரன், என்று—, இயம்புவார் - சொல்லுவார், எ-று.

இங்கு இந்துமுறி என்றது நெற்றியை. புருவங்களை மன்மதன் வில்லாகவும், நெற்றியைச் சாணைக்கல்லாகவும், அலங்கலை அம்புகளாகவும், குறித்தார். அலங்கல் நெற்றியிற் றொங்கும் பூமாலை. அளகங்களையே அங்ஙனங் குறித்த தென்னவுமாம். முறி - தளிர். இப்பாட்டினால் அழகின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

ஏவாளி—"ஏமுனிவ்விருமையும்" என்றாராயினும் ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய பெயர்ச்சொல்லின்முன் வகர வுடம்படுமெய்யே வருமெனக் கொள்க. செறி—வினைத்தொகை. அளக, பந்தி,—இரண்டும் வடசொல்லாதலால் வலி மிகவில்லை. பூவாளி—பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

36\. அன்னமே நீயுரைத்த வன்னத்தை யென்னாவி
உன்னவே சோரு முனக்கவளோ - மென்னை
அடைவென்றான் மற்றந்த வன்னத்தை முன்னே
நடைவென்ற டன்பா னயந்து.

36\. Nala, burning with lust towards her, who outrivalled the swan in her gait, said:—"O swan! when I

think of the maiden(*lit.* swan) of whom you spoke to me, my soul melts within me. What acquaintance does there exist between you and her?"

(இ - ள்.) [இப்படி அன்னஞ் சொல்லக்கேட்டு அரசன்,] அந்த அன்னத்தை - அந்த அம்சபக்ஷியை, முன்னே - முன்னே தானே, [இளம்பருவத்திலேயே], நடை வென்றாள் தன்பால் - தன் நடையினால் ஜயித்தவளாகிய தமயந்தியினிடத்தில், நயந்து - ஆசைப்பட்டு, அன்னமே—, நீ உரைத்த - நீ சொன்ன, அன்னத்தை - அன்னம்போன்றவளை, உன்ன - சிந்திக்க, என் ஆவி - என் உயிர், சோரும் - தளர்கின்றது; உனக்கு—, அவளோடு—, என்ன அடைவு - என்ன சம்பந்தம், என்றான்—, எ - று. ஏ - மற்று - அசை.

உரைத்த என்பது செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோ லுரைக்கப்பட்டது. "செய்யு நிகழ்பெதிர்வும்" என்றமையின் சோரும் என்பது இங்கு நிகழ்காலத்ததாயிற்று. என்ன—என்ன என்னுங் குறிப்புமுற்று இடை குறைந்து அகரச்சாரியை பெற்றது. (௩௬)

37. பூமனைவாய் வாழ்கின்ற புட்குலங்கள் யாமவடன்
மாமனைவாய் வாழு மயிற்குலங்கள் - காமன்
படைகற்பான் வந்தடைந்தான் பைந்தொடியாள்
நடைகற்பான் வந்தடைந்தே நாம். [பாத

37. **We, the race of birds that live on flowers, wishing to study the gait of her who is adorned with gold bracelets are (continually near her), like the race of peacocks that live in her palace, where Cupid resorts to learn his drill.**

(இ-ள்.) பூ மனைவாய் வாழ்கின்ற - தாமரைப்பூவாகிய மாளிகையிலே வாசஞ்செய்கின்ற, புள் குலங்கள் - பறவைக் கூட்டங்களாகிய, யாம்—, அவள் தன் - அவளுடைய, மா மனைவாய் வாழும் - பெரியமாளிகையில் வாசஞ் செய்கின்ற, மயில் குலங்கள் - மயில்களின் கூட்டங்களா யிருக்கின்றோம்; காமன் - மன்மதன், படை கற்பான் - ஆயுதவித்தை கற்கும் பொருட்டு, வந்து அடைந்தான் - (அவ்விடம்) வந்துசேர்ந்தான்; நாம் - நாங்கள், பைந்தொடியாள் பாத நடை - பசுமையான வளையலை

பணித்த அவளுடைய கால் நடையை, கற்பான் - கற்பதற்கு, வந்து அடைந்தேம் - வந்து சேர்ந்தோம், எ-று.

தாமரைத் தடாகத்திலும் அவள் மாளிகை மிகவும் விரும்பும்படி யிருப்பதனால் எங்களுக்கு வசதியாயிருக்கின்றது என்பதாம். அவளுக்குப் பருவம் வந்தவுடனே அவளுடைய நோக்கம் பேச்சு முதலியவை ஆடவர் மனதை ஆகர்ஷிப்பதனால் அவற்றை மன்மதனுக்கு ஆயுதமாகக் குறித்தார். அவள் நடை மிகவும் அழகிது ஆனதால் அதைக் கற்க நாம் அங்கே வந்தேம் என்பதுங் கருத்து. இது 'அவளோடு உனக்கென்ன அடைவு' என்பதற்கு உத்தரவு. கற்பான்—பான் ஈற்று வினையெச்சம். ()

38. இற்றது நெஞ்ச மெழுந்த திருங்காதல்
அற்றது மான மழிந்ததுநாண் - மற்றினியுன்
வாயுடைய தென்னுடைய வாழ்வென்றான் வெங்
தீயுடைய நெஞ்சுடையான் றேர்ந்து. [காமத்

38. He whose heart burned like fire, exhausted with lust, said :—" My heart is broken, great lust has arisen, my honor is lost, shame is destroyed, hereafter my life rests on the words of thy mouth.

(இ - ள்.) [இதுகேட்டு நளன்,] வெம் காமத் தீ உடைய - வெப்பமான காமாக்கினி பொருந்தின, நெஞ்சு உடையான் - மனமுள்ளவனாகி, தேர்ந்து - துணிந்து, (அன்னத்தை நோக்கி), நெஞ்சம் இற்றது - மனம் விண்டுபோயிற்று, இரு காதல் - பெரிய ஆசை, எழுந்தது - உண்டாயிற்று, மானம் - கவுரவம், அற்றது - போய்விட்டது, நாண் - வெட்கம், அழிந்தது - நாசமாயிற்று, மற்று - இதிருக்கட்டும், இனி - இனிமேல், என்னுடைய வாழ்வு—, உன் வாய் உடையது - உன் வாயினிடமிருக்கின்றது, என்றான்—, [நீ அவளிடம்போய்ப் பேசிக் காரியமனுகூலப் படுத்தினால்தான் நான் வாழ்ந்திருப்பே னென்றபடி,] எ - று.

மற்று என்பது வினைமாற்றில் வந்தது. நெஞ்சுடையான என்னுங் குறிப்புமுற்று ஈண்டு வினையெச்சமாக் கொள்ளப்பட்டது. இனி—எதிர்காலங் காட்டு மிடைச்சொல். இற்றது, அற்

றது, அழிந்தது, இவை நிச்சயம்பற்றி எதிர்காலம் இறந்தகால மாயின. (௩௮)

39. வீமன் றிருமகளா மெல்லியலை யுன்னுடைய
வாம நெடும்புயத்தே வைகுவிப்பேன் - சேம
நெடுங்குடையா யென்றுரைத்து நீங்கியதே யன்
னொடுங்கிடையா டன்பா லுயர்ந்து. [னம்

39. "O good king of the long umbrella that affords protection, I shall cause Bhima's beautiful daughter to join your broad shoulders." So saying, the swan flew away to her who had a slender waist.

(இ - ள்.) சேமம் - க்ஷேமஞ் செய்கின்ற, நெடு குடையாய் - பெரியகுடையை யுடையவனே, வீமன் திருமகள் ஆம் - வீமன் மகளாகிய, மெல்லியலை - மென்மையான தன்மையுள்ள தமயந்தியை, உன்னுடைய—, வாமம் - அழகான, நெடு புயத்து - பெரிய தோள்களினிடத்திலே, வைகுவிப்பேன் - சேரச்செய்வேன், என்று—, உரைத்து - சொல்லி, அன்னம்—, உயர்ந்து - மேலெழும்பி, ஒடுங்கு இடையாள் தன்பால் - சிறுத்த இடையையுடைய தமயந்தியினிடத்து, நீங்கியது - போயிற்று, எ-று. ஏகாரங்கள் - அசை.

என்று—இங்கு இடைச்சொல். [இடையியல் ரு - வது சூ.] வினையோடுவந்து அவ்வினையே பொருளாகக் கொண்டது; விதம் என்பது அதன்பொருள். "வீமன் திருமடந்தைமென் முலையை" எனவும் பாடமுண்டு. (௩௯)

40. இவ்வளவிற் செல்லுங்கொ லிவ்வளவிற் காணுங்
கொல், இவ்வளவிற் காத லியம்புங்கொல் - இவ்
வளவில், மீளுங்கொ லென்றுரையா விம்மினன்
மும்மதத்தின், றாளுங்கொல் யானை யரசு.

40. The king who possessed killing elephants that ruled their three-fold lusts, sorrowing said:—"Will it (i. e., the swan) have reached by this time? by this time will it have seen her? by this time will it have told her my lust? or will it by this time have started back on its return?"

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டால் நளனது கைக்கிளை கூறப்படும்.]

(இ - ள்.) மும்மதம் நின்று - மூன்று மதவொழுக்கு நிற்கப் பெற்று, ஆளும் - ஆளுகை செய்யும்படியான, கொல் யானை - கொல்லுகின்ற யானையையுடைய, அரசு - நளமகாராசன், இவ்வளவில் செல்லுங்கொல் - இந்தக்காலத்திற் சென்றிருக்குமோ, இவ்வளவில் காணுங்கொல் - இந்நேரத்திற் பார்த்திருக்குமோ, இவ்வளவில்—, காதல் இயம்புங்கொல் - (நமது) ஆசையைச் சொல்லியிருக்குமோ, இவ்வளவில்—, மீளுங்கொல் - திரும்புமோ (அன்னம்,) என்று உரையா - என்றுசொல்லி, விம்மினான் - (துக்கத்தினால்) தேம்பிக்கொண் டிருந்தான், எ-று.

கைக்கிளையாவது ஒருதலைக்காமம்; விரகவேதனை யெனஅறிக. விரகம் - பிரிந்திருத்தல், வேதனை - துன்பம்.

உரையா—செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். மும்மதங்களாவன, இரண்டு கன்னங்களிலும் வாற்புறத்திலும் ஒழுகுவன. கொல்—ஐயப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல். [இடையியல் ௧௬ - ம் சூ.] "கொல்யானை யென்னுமிடத்து வினைத்தொகை. 'மும்மதநின்றாளும்' என்றது மதங்களுக்குப் பரவசமா யிருக்கிற தென்பதாம். (௪0)

41. சேவல் குயிற்பெடைக்குப் பேசுஞ் சிறுகுரல்கேட்
டாவி யுருகி யழிந்திட்டான் - பூவின்
இடையன்னஞ் செங்கா லிளவன்னஞ் சொன்ன
நடையன்னந் தன்பா னயந்து.

41. Hearing the sweet note of the male pheasant as it conversed with its mate, Nala swooned away actuated by lust towards Damayanti, whose gait resembled that of the swan, who resembled Lakshmi that resides in the lotus, and of whom the red web-footed young swan, had spoken to him.

(இ - ள்.) பூவின் இடை அன்னம் - பூவில் வாசஞ்செய்கிற திருமகளையொத்த, செம் கால் இள அன்னம் - சிவந்த காலையுடைய இளமையான அன்னப்பக்ஷி; சொன்ன—, நடை அன்னம் தன்பால் - நடையில் அன்னத்தையொத்த தமயந்தியினிடத்தில், நயந்து - காதல்கொண்டு, சேவல் - ஆண்குயில்,

குயில் பெடைக்கு - பெண் குயிலுக்கு, பேசும் - சொல்லுகின்ற, சிறு குரல் - மெல்லிய தொனியை, கேட்டு—, ஆவி உருகி - உயிர் தளர்ந்து, அழிந்திட்டான் - மூர்ச்சித்தான் (நளன்), எ-று.

முதலும் மூன்றாவதும் அன்னம் உவமையாகுபெயர், பூவிலிடை யன்னமென்பதும் இளவன்னம் சொன்ன என்பதும் நடையன்னத்துக்கு அடை. குயிற்பெடைக்கு — இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, நான்கனுருபு கோடற்பொருளில் வந்தது. ஆவி உருகி அழிந்திட்டான் என்பதில் உருகி என்னுஞ் செய்தெனெச்சம் சினைவினையாகலால் முதல் வினையிற் முடிந்தது. (௪௧)

42. அன்ன முரைத்த குயிலுக் கலசுவான்
மென்மயிறன் றோகை விரித்தாட - முன்னதனைக்
கண்டாற்றா துள்ளங் கலங்கினான் காமநோய்
கொண்டார்க் கிதன்றோ குணம்.

42. He, who anxiously longed for the pheasant-like Damayanti of whom the swan spoke, seeing the gentle peacock spread out its tail and dance before him, was unable to bear it, and his heart was troubled. Is not this the nature of all those who are attacked with a lustful disease?

(இ - ள்.) அன்னம்—, உரைத்த - சொல்லிய, குயிலுக்கு - குயில்போன்றவளுக்காக, அலசுவான் - மனமேங்கி நிற்கிற அரசன், மெல் மயில் - மென்மையாகிய மயிற்பறவை, தன் தோகை விரித்தாட - தன்வாலை விரித்தாடாநிற்க, முன் - எதிரில், அதனை கண்டு—, ஆற்றாது - பொறாமல், உள்ளம் கலங்கினான் - மனங்கலங்கினின்றான்; காமநோய் கொண்டார்க்கு - காமவியாதி யுள்ளவர்களுக்கு, இது அன்றோ குணம் - இப்படித் தளர்வதல்லவோ இயல்பு, எ-று.

அரசன் உள்ளங்கலங்கினான் என்பதை "உயர்திணை தொடர்ந்த" என்கிற விதியாலமைத்துக்கொள்க. குயிலுக்கு — இங்கு குவ்வுருபு, பொருட்டுப்பொருளில் வந்தது. (௪௨)

43. வாரணியுங் கொங்கை மடவா ளுடங்கிடைக்குப்
பேருவமை யாகப் பிறந்துடையீர் - வாரிர்

கொடியா ரெனச்செங்கை கூப்பினா னெஞ்சந்
துடியா நெடிதுயிராச் சோர்ந்து.

43. .Nala, troubled in mind and downcast, heaving a sigh, said uplifting his rosy hands:—"Come, O ye creepers! for ye are born as emblems of the flexible waist of the maiden, whose breasts are enveloped in a bodice."

(இ-ள்.) [நளன்] நெஞ்சம் துடியா - மனந்துடித்து, நெடிது உயிரா - நெடுமையாக மூச்செறிந்து, சோர்ந்து - தளர்ந்து, கொடியார் - கொடிகளே, வாரணியுங் கொங்கை - கச்சு இடப்பெற்ற முலைகளையுடைய, மடவாள் - தமயந்தியினுடைய, நுடங்கு இடைக்கு - துவளுகின்ற இடைக்கு, பேர் உவமை ஆக - பெரிய உபமானப்பொருளாக, பிறந்துடையீர் - பிறந்திருக்கிறீர்கள், (ஆதலால்) வாரீர் - வாருங்கள், என - என்று, செம் கை - சிவந்தகைகளை, கூப்பினான்—,எ - று.

அஃறிணையாகிய கொடிகளை கொடியார் என்று உயர்திணையாகக் கூறியது, "உவப்பினு முயர்வினும்" என்னும் [பொதுவியல் உஅ - ம்] சூத்திரத்தின்படி சிறப்பு பற்றி; சிறப்பு பெண்ணிடைக்கு உவமையா நிற்றல். கொடியார் என்பதற்குச் சிலேடையினால் கொடுமையானவர்களே எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். கூப்பினான்—கூப்பு - பிறவினைப்பகுதி, கூம்பு - தன்வினைப்பகுதி; மெல்லொற்று வல்லொற்றானது பிறவினைக்குறி. (சங.)

44. கொங்கை யிளநீராற் குளிர்ந்தவிளஞ் சொற்கரும்
பாற், பொங்கு சுழியென்னும் பூந்தடத்தின் - மங்
கைநறுங், கொய்தாம வாசக் குழனிழற்கீ ழாறே
னோ, வெய்தாமக் காம விடாய்.

44. "May I not quench the thirsty longings of my burning lust beneath the shade of the sweet-smelling and flower-bedecked hair of Damayanti, whose breasts are like the tender cocoanuts which are pregnant with water, whose soft and pleasant speech is as sweet as the sugar-cane, and whose beautiful navel is like the lotus bearing tank."

(இ - ள்.) கொங்கை இள நீரால் - தனங்களாகிய இளநீர்க்காய்களினாலும், குளிர்ந்த இள சொல் கரும்பால் - குளிர்ச்சி

யான மெத்தென்ற பேச்சாகிய கருப்பஞ்சாற்றினாலும், பொங்கு சுழி என்னும் பூ தடத்தில் - பொலிவான உந்திச்சுழியாகிய தாமரைத்தடாகத்தி னிடத்தில், மங்கை - தமயந்தியினது, நறு- வாசனையுள்ள, கொய் - கொய்து கட்டிய, தாமம் - மாலைகளின், வாசம் - சுகந்தம்பொருந்திய, குழல் - கூந்தலின், நிழற்கீழ் - நிழலிலே, வெய்து ஆம் - வெப்பமான, அ காம விடாய் - அந் தக் காமவருத்தத்தை, ஆறேனோ - ஆறப்பெறேனோ (என்று அரசன் ஏங்கினான்), எ-று.

மங்கை என்பதை ஒவ்வொரு அவயவங்களிலுங் கூட்டிக் கொள்க. இங்கு ஓகாரம (ஆசாஸநம்) கோரிக்கை என்கிற பொருளில் வந்தது. இதுவும் புதியன புகுதல்.

இளநீர் — இளமையாகிய நீரையுடைய காய், அன்மொழித் தொகை. (௪௪)

45. மன்னன் விடுத்த வடிவிற் றிகழ்கின்ற, அன்னம்
போய்க் கன்னி யருகணைய - நன்னுதலும், தன்
னாடல் விட்டுத் தனியிடஞ்சேர்ந் தாங்கதனை,
யென்னாடல் சொல்லென்றா ளீங்கு.

45. On the beautiful swan, despatched by Nala, approaching the damsel, she who had a beautiful forehead leaving her game went to a retired spot and said :—"Tell me what is the news you bring?"

(இ - ள்.) மன்னன் விடுத்த - அரசன் அனுப்பிய, வடிவில் திகழ்கின்ற - ரூபத்தினால் விளங்குகின்ற, அன்னம் போய்—, கன்னி அருகு - தமயந்தியின் பக்கத்தை, அணைய - சேர்ந்த பின், நல் நுதலும் - நல்ல நெற்றியையுடைய தமயந்தியும், தன் ஆடல் விட்டு - தன்விளையாட்டைத் துறந்து, தனி இடஞ் சேர்ந்து - தனித்த இடத்திலே வந்து, அதனை - அவ்வன்னத் தைநோக்கி, ஈங்கு - இவ்விடத்தில், என் நாடல் - என்ன விரும் பியது, சொல்—, என்றாள்—, எ-று. ஆங்கு - அசை.

விடுத்த, திகழ்கின்ற—, இரண்டும் அன்னத்தின் விசே ஷணம். வடிவில் — ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருளில் வந்தது, நாடல்—ஆகுபெயர் (௪௫)

46. செம்மனத்தான் றண்ணளியான் செங்கோலான்
மங்கையர்கள், தம்மனத்தை வாங்குந் தடந்தோ
ளான் - மெய்ம்மை, நளனென்பான் மேனிலத்து
நானிலத்து மிக்கான், உளனென்பான் வேந்த
னுனக்கு.

46 The swan in reply said :—"There lives a king named Nala, who is possessed of a virtuous heart, benevolent disposition, a right sceptre, and broad shoulders that attract the mind of maidens. He is great in heaven and on earth. In truth he is your king (i. e. husband.)"

(இ - ள்.) [அன்னஞ் சொல்லத் தொடங்கிற்று.] செம் மனத்தான் - செம்மையான மனமுள்ளவன்; தண் அளியான் - குளிர்ச்சியான கிருபையுள்ளவன்; செங்கோலான் - செவ்வையான ஆஞ்ஞையுள்ளவன்; மங்கையர்கள் தம் - பெண்களுடைய, மனத்தை - மனங்களை, வாங்கும் தடம் தோளான் - இழுக்கும்படியான பெரிய புசங்களையுடையவன்; மேல் நிலத்தும் - மேலுலகத்திலும், நால் நிலத்தும் - நால் வகைப்பட்ட பூமியிலும், மிக்கான் - மேம்பட்டவனாகி, உளனென்பான் - இருக்கிறவனென்று சொல்லப்பட்ட, நளனென்பான் - நளனென்பவன், உனக்கு—, வேந்தன் - அரசன் [கணவன் என்கிறபடி,] மெய்ம்மை - இது சத்தியம், எ-று.

'உன் னென்பால்' எனப் பாடமோதுல் நன்று; அப்போது மிக்கான் - மேம்பட்டவனாகிய, நளனென்பான் - நளனென்று சொல்லப்பட்டவன், உனக்கு வேந்தன் - உனக்குத்தலைவனாக, என்பால் உளன் - என்வசத்தி லிருக்கின்றான், எனப்பொருள் அமையும். என்பான் — அசையென்னவுமாம். இப்படிப்பட்டவனை உனக்குக் கணவனாக்குகிறேன் என்பது கருத்து.

அன்றியும், நளன் என்பான் உனக்கு வேந்தனுளன் - கணவனாகத் தக்கவனா யிருக்கின்றா னெனவு முரைக்கலாம்.

நான்குநிலங்களாவன,—குறிஞ்சி முல்லை பாலை மருதம் நெய்தல் என்பவைகளில் பாலை நீங்க நன்மக்கள் குடியிருப்பதற்குரிய மற்றை நான்குமாம். நானிலம் - நாற்கடல் சூழ்ந்த நிலமெனா உரைப்பாரு முளர். (சுசு)

47. அறங்கிடந்த நெஞ்சு மருளொழுகு கண்ணும்
மறங்கிடந்த திண்டோள் வலியும் - திறங்கிடந்த
செங்கண்மா லல்லனேற் றேர்வேந்த ரொப்பரோ
அங்கண்மா ஞாலத் தவற்கு.

47 If the red-eyed, powerful Vishnu cannot, in this extensive and beautiful world, be compared to Nala in the possession of the most virtuous heart, benevolent eyes and victorious shoulders, who then among the charioteers can be compared to him ?

(இ - ள்.) அம் கண் மா ஞாலத்து - அழகிய இடம் பெரிதான பூமியில், அவற்கு - அந்த நளனுக்கு, அறம் கிடந்த - தருமம் தங்கிய, நெஞ்சும் - மனமும், அருள் ஒழுகு - தயாரசம் பொழிகின்ற, கண்ணும்—, மறம் கிடந்த - வீரம் நிலைத்த; திண் தோள் வலியும் - உறுதியான புஜ பலமும், (ஆகிய இவைகளினால்) திறம் கிடந்த - சகல சாமர்த்தியமும் பொருந்திய, செம் கண் மால் - சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவே, அல்லனேல் - ஒப்பல்லாமற்போனால், தேர் வேந்தர் - (மற்ற) ரதாதிபதிகளாகிய அரசர், ஒப்பரோ - ஒப்பார்களோ [ஒவ்வார்கள்], எ - று.

திருமாலே யன்றி அவனுக்கு யாரையும் ஒப்பிடக்கூடாதென்பது கருத்து. பின் ஒப்பர் என்பதனால், அல்லனேல் என்பதனோடும் ஒப்பு என்பது கூட்டப்பட்டது. ஏல், எனில், என்றால், ஆனால், இவற்றோடுசேர்ந்த வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளைத் தரும். (௪எ)

48. புள்ளின் மொழியினொடு பூவாளி தன்னுடைய
உள்ளங் கவர வொளியிழந்த - வெள்ளை
மதியிருந்த தாமென்ன வாய்ந்திருந்தாள் வண்டின்
பொதியிருந்த மெல்லோதிப் பொன்

48. Damayanti upon whose soft tresses swarms of bees alighted, on hearing the word of the swan, was pierced in the heart by the flowered arrows (of Cupid), and looked like the moon that had lost its splendour.

(இ - ள்.) வண்டின் பொதி - வண்டின் கூட்டம், இருந்த—, மெல் ஓதி - மெல்லிய கூந்தலையுடைய, பொன் - திருமகள்

போன்ற தமயந்தி, புள்ளின் மொழியினொடு - அன்னப் பறவையின் பேச்சோடுகூடவே, பூவாளி - மலரம்பு, தன்னுடைய—, உள்ளம் கவர - மனதைக் கிரகிக்க, ஒளி இழந்த - காந்தி யற்ற, வெள்ளை மதி - வெண்மையாகிய சந்திரன், இருந்தது ஆம் என்ன - இருந்ததைப்போல, வாய்ந்து - (வெண்ணிறத்தைப்) பொருந்தி, இருந்தாள்—, எ - று.

புள்ளின் மொழியினொடு என்றது விரைவைக் காட்டுகின்றது. முன்னமே நளனைக்கேட்டு ஆசைகொண் டிருந்தவளாதலால் அன்னம் உனக்குப் புருஷனுக்குவே னென்றவுடனே காமமிகுந்து அதனுல் உடம்பு வெளுத்திருந்தாள் என்பது கருத்து. பூவாளி-மன்மதனுமாம்.

கவர—காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சம். ()

49. மன்னன் மனத்தெழுந்த மையனோ யத்தனையும்
அன்ன முரைக்க வகமுருகி - முன்னம்
முயங்கினுள் போற்றன் முலைமுகத்தைப் பாரா
மயங்கினு ளென்செய்வாண் மற்று.

49. On the swan relating to her the extent to which lust had arisen in the heart of Nala, Damayanti's heart melted within her, and imagining herself as having already embraced him, she gazed upon her breasts and became quite intoxicated (with lust). What else could she do?

(இ-ள்.) மன்னன் மனத்து - நளன் மனதில், எழுந்த - உண்டாகிய, மையல் நோய் அத்தனையும் - காமநோயை யெல்லாம், அன்னம்—, உரைக்க - சொல்ல, அகம் உருகி - மனக் களர்ந்து, முன்னம் - முன்னதாக, முயங்கினுள் போல் - தழுவிக்கொண்டவள்போல், தன் முலை முகத்தை—, பாரா - பார்த்து, மயங்கினுள் - மயக்கம்பொருந்தி யிருந்தாள் (தமயந்தி) மற்று என் செய்வாள் - இன்னம் யாது செய்யமாட்டுவாள், எ - று.

நளனுக்குத் தன்மேல் அதிக ஆசை இருப்பதைக் கேட்டவுடனே அவனைத் தழுவிக்கொண்ட தாகவே பாவித்துத் தலைகளித்து ஒன்றுந் தோன்றுமல் மயங்கியிருந்தாள் என்பது கருத்து. இங்கு மற்று பிறிதென்னும் பொருளில் வந்தது. 'முயங்கினுள்' என்னும் பாடமுண்டு, அப்போது அவன் தன்னைத்

தழுவிக்கொண்டதாக என்று உரைத்துக்கொள்க. பாரா — செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், விகுதியே காலங்காட்டும். (௪௯)

50. வாவி யுறையு மடவனமே யென்னுடைய, ஆவி
யுவந்தளித்தா யாதியால் - காவினிடைத், தேர்
வேந்தற் கென்னிலைமை சென்றுரைத்தி யென்,
றுரைத்தாள், பார்வேந்தன் பாவை பதைத்து.

50. The daughter of him who ruled the earth (i. e. king Bhima) being troubled in mind, said:—"O thou young swan that livest in tanks! thou hast become the means of causing joy to my soul. Return to the garden, and tell the king who rides in chariots, my state (of mind)".

(இ - ள்.) பார் வேந்தன் பாவை - வீமராஜனுடைய மகளாகிய தமயந்தி, பதைத்து - மனம்பொறுமல், வாவி உறையும் - தடாகத்தில் வாசஞ்செய்கிற, மட அனமே-மடமைபொருந்திய அன்னமே, என்னுடைய—, ஆவி - உயிரை, உவந்து அளித்தாய் - சந்தோஷித்துக் கொடுத்தவனாக, ஆதி - ஆகிறாய்; காவினிடை - தோட்டத்தில், சென்று - போய், தேர் வேந்தற்கு - நளமகாராசனுக்கு, என் நிலைமை - என்னுடைய காதல் விஞ்சியிருக்கும் விதத்தை, உரைத்தி - சொல், என்று—, உரைத்தாள் - சொல்லினாள் (தமயந்தி), எ - று. ஆல் - அசை.

ஆ என்னு முதனிலை, முன்னிலை இகரவிகுதி தகர எழுத்துப்பேறுபெற்று ஆதி ஆயிற்று. தி - விகுதி என்பதே நேர். வருதி, நிற்றி முதலியவையும் இத்தன்மையவே. இவை நிகழ்கால முன்னிலை யொருமை முற்றாயும் ஏவலொருமை முற்றாயும் வரும். (௫0)

51. மன்னன் புயநின் மலர்க்கைக்குக் கச்சாகும், என்
ன முயுங்குவிப்பே னென்றன்னம் - பின்னும்,
பொருந்தவன்பா லோதிமலர்ப் பூங்கணைகள் பாய,
இருந்தவன்பாற் போன தெழுந்து.

51. "I shall cause the shoulders of the king to become a covering to your soft hand," said the swan; and so saying, after a few adapted words about Nala, it rose and flew

away to him who was pierced by the flowered arrows of cupid.

(இ - ள்.) மன்னன் புயம் - நளனுடைய புஜமானது, நின - உன்னுடைய, மலர் கைக்கு - பூபோன்ற கைத்தலத்துக்கு, கச்சு ஆகும் - கஞ்சுகம் ஆகும், என்ன - என்று சொல்லும்படி, முயங்குவிப்பேன் - அணையச்செய்வேன், என்று—, அன்னம்—, பின்னும் - மேலும், பொருந்த - பொருந்தும்படி, அன்பால் - இஷ்டத்தினால், ஓதி - சொல்லி, எழுந்து - அவ்விடம் விட்டு எழும்பி, மலர் பூ கணைகள் - மலர்களாகிய அழகான அம்புகள், பாய இருந்தவன்பால் - பாயும்படி இருந்தவனாகிய நளனிடத்து, போனது - போயிற்று, எ - று.

" நளன் உன்னைக் கலியாணஞ் செய்யும்படி செய்வேனென்று தமயந்திக்குச் சொல்லி அன்னம் காமமுற்றிருந்த நளனிடம் சென்றதென்பது கருத்து.

பாணிக்கிரகணத்தில் பெண்கையைப் புருஷன் தன் கையாற் பிடிப்பதாகையால், மன்னன்புய நின்மலர்க்கைக்குக் கச்சாகும் என்றது. "வனமுலைக்குக் கச்சாகும்" எனவும்பாடம். (௫௧)

52. கொற்றவன்றன் றேவிக்குக் கோமகடன் றோழியர்
உற்ற தறியா துளநடுங்கிப் - பொற்றொடிக்கு [கள்
வேறுபா டுண்டென்றார் வேந்தனுக்கு மற்றதனைக்,
கூறினாள் பெற்ற கொடி.

52. The (attendant) maidens of the king's daughter, not knowing what had happend, became afraid and told the king's wife that some thing had taken possession of Damayanti; and the queen mother mentioned the whole affair to the king.

(இ - ள்.) கோமகள் தன் - இராஜகுமாரியாகிய தமயந்தியினுடைய, தோழியர்கள் - தோழிமார், உற்றது - (அவளுக்கு) நேர்ந்ததை, அறியா - அறியாமல், உளம் நடுங்கி—, கொற்றவன்றன் தேவிக்கு - வீமராஜனுடைய மனைவியுடன், பொன் தொடிக்கு - பொன்னாலாகிய வளையலையுடைய தமயந்திக்கு, வேறுபாடு - வேற்றுமை (யாதோ,) உண்டு என்றார் - உண்டாயிருக்கிறதென்று சொல்லினார்கள்; பெற்ற கொடி - (அவளைப்)

பெற்றவளாகிய அரசி, அதனை - அச்செய்தியை, வேந்தனுக்கு கூறினாள் - வீமராசனுக்குச் சொன்னாள், எ-று. மற்று - அசை.

நடுங்கி என்னும் செய்தெனெச்சம் உளத்தின் வினையாதலால் "சினைவினை" என்கிற சூத்திரவிதிப்படி 'என்றார்' என்னும் பிற கருத்தாவின் வினையில் முடிந்தது. வேறுபாடாவது உடம்பு வெளுத்தது முதலியன. வேறுபாடு—வேறு+படு, இரண்டு மொருசொல்லாய்ப் பகுதியாயிற்று. பாடு - முதனிலை விகாரப் பட்ட தொழிற்பெயர். அறியா - அறிந்து என்று பொருள் கூறி னும் அமையும். கொடி - உவமையாகுபெயர். தேவிக்கு—நான் கனுருபு கொடைப்பொருளில் வந்தது. (ருஉ)

53. கருங்குழலார் செங்கையினால் வெண்கவரிப் பைங்
மருங்குலவ வார்முரச மார்ப்ப - நெருங்கு [கால்
புரிவளை நின்றேங்கப் போய்ப்புக்கான் பெற்ற
வரிவளைக்கை நல்லாண் மனை.

53. Surrounded by dark-haired damsels, who with their fair hands fanned him with chowries causing refreshing breeze on both sides, and amid the beating of drums and the blowing of the twisted couchs, king Bhima entered the apartment of her, whose hands were ornamented with striped bangles.

(இ - ள்.) [அதுகேட்டு வீமராசன்,] கரு குழலார் - கருமை யான கூந்தலுள்ள பெண்களுடைய, செம் கையினால் - செம்மை யாகிய கையினால், வெண் கவரி - வெண்சாமரையினது, பைங் கால் - பசுமையான காற்று [இளங்காற்று], மருங்கு - பக்கங் களில், உலவ - வீச, வார் முரசம் - வாரிறுக்கிக்கட்டிய பேரி கை, அல்லது பெரியபேரிகை, ஆர்ப்ப - சப்திக்க, நெருங்கு - நெருங்கியிருக்கிற, புரி - சுருளாயிருக்கிற, வளை - சங்குகள், நின்று ஏங்க - நிலைபெற்றுச் சப்திக்க, போய்—, பெற்ற - தான் பெற்ற, வரி வளை கை - நல்ல ரேகையுள்ள வளையல்க ளணிந்த கைகளையுடைய, நல்லாள் - தமயந்தியினது, மனை - மாளிகையில், புக்கான் - பிரவேசித்தான்.

நின்றென்பது அசையும் ஆம். "கருங்குழலார் செங்கையினால் வெண்கவரி பைங்கால்" என்று ஒன்றோடொன்று பொருளை பொருள் குறித்தமையினால் இது முரண்தொடை.

உலவ—உலவு - பகுதி, இது "குறியதன்கீழா" என்பதினுல் உலா என்பது உல எனக்குறுகி, உகரச்சாரியை ஏற்றது. உலவு, ஆர்ப்ப, ஏங்க,—இவை வினைச்செவ்வெண். (௫௩)

54. கோதை சுமந்த கொடிபோ லிடைநுடங்கத்
தாதை திருவடிமேற் றான்வீழ்ந்தாள்-மீதெல்லாம்
காந்தாரம் பாடிக் களிவண்டு நின்றரற்றும்
பூந்தார மெல்லோதிப் பொன்.

54. Damayanti, who resembled Lakshmi and whose soft hair was decorated with garlands of flowers, over which, the joyous bees flew humming beautiful airs, like a creeper bearing a garland, bending her waist prostrated herself at the sacred feet of her father.

(இ - ள்.) மீதெல்லாம் - மேலெல்லாம், நின்று—, காந்தாரம் பாடி - இசையைப்பாடி, களிவண்டு - களிக்கின்ற வண்டுகள், அரற்றும் - கூவப்பெற்ற, பூ தார் - பூமாலைசூடிய, அ - அந்த, மெல் ஓதி - மேன்மையான கூந்தலையுடைய, பொன் - திருமகளோடொத்த தமயந்தி, கோதை சுமந்த - மாலைசுமந்த, கொடி போல் - கொடியைப்போல், இடை—, நுடங்க - அசைய, தாதை திருவடிமேல் - தந்தையின் அழகிய பாதங்களின்மேல், வீழ்ந்தாள்—, [தொழுதாளென்றபடி], எ-று. தான் - அசை.

கொடிபோல் வீழ்ந்தாளென்று கூட்டுக. பூந்தார என்பது குறிப்புப்பெயரெச்சமுமாம். அரற்றும் என்கிற பெயரெச்சம் பூந்தார் என்கிற இடப்பெயரைக்கொண்டது. கோதைசுமந்த - கூந்தலைச்சுமந்த எனவு முரைக்கலாம். (௫௪)

55. பேரழகு சோர்கின்ற தென்னப் பிறைநுதன்மேல்
நீரரும்பத் தன்பேதை நின்றாளைப் - பாராக்
குலவேந்தன் சிந்தித்தான் கோவேந்தர் தம்மை
மலர்வேய்ந்து கொள்ளு மணம்.

55. The king of the solar race saw his daughter who stood with her crescent-like forehead, shedding forth great beauty and dripping with perspiration, and thought of that kind of marriage, by which a husband is selected by wearing a garland round his neck.

(இ-ள்.) பேர் அழகு - பெரிய அழகு, சோர்கின்றது என்ன - வழிகிறது என்னும்படி, பிறை நுதல் மேல் - சந்திரப்பிறைத்

போன்ற நெற்றியின்மேல், நீர் அரும்ப - வியர்வை நீர் துளிக்க, தன் பேதை நின்றாளை - நின்றவளாகிய தன்மகளை, பாரா - பார்த்து, குல வேந்தன் - நற்குலத்திலுதித்த விதர்ப்பராசன், கோ வேந்தர் தம்மை - பூமியை ஆளுகின்ற ராசாக்களை, மலர் வேய்ந்து - பூமாலை சூட்டி, கொள்ளும் - கொள்ளத்தக்க, மணம் - கலியாணத்தை, சிந்தித்தான் - நினைத்தான், எ-று.

நெற்றி வியர்த்தது தண்டமிட்டு எழுந்த வருத்தத்தினால், நளன்மேல் காமசிந்தையினாலெனினுமொக்கும். வியர்வையை அழகு ஒழுகுவது என்று குறித்தார். (௫௫)

56. மங்கை சுயம்வரநா ளேழென்று வார்முரசம்
எங்கு மறைகென் றியம்பினான்—பைங்கமுகின்
கூந்தன்மேற் கங்கைக் கொழுந்தோடு நன்னாடன்
வேந்தர்மேற் றூதோட விட்டு.

56. The king (Bhima) who possessed the good country in which the water of the Ganges flows in wavelets upon the leaves of the green Arecanut palm, sent messengers to kings, and commanded the drummers to proclaim everywhere that seven days were fixed for Damayanti's Swayamvaram.

(இ - ள்.) பைங்கமுகின் - பசுமையான பாக்குமரங்களின், கூந்தல்மேல் - மடல்களின்மேல், கங்கை கொழுந்து - கங்காநதியின் சிறிய நீர்த்தாரை, ஓடும் - பெருகப்பெற்ற, நல் நாடன் - நல்லநாட்டையுடைய விதர்ப்பராஜன், வேந்தர்மேல் - ராஜாக்களிடம், தூது ஓடவிட்டு - தூதரைப் போகவிட்டு, மங்கை - தமயந்தியின், சுயம்வர நாள் - சுயம்வரத்திற்கு உரிய நாள், ஏழ் என்று—, வார் முரசம் - பெரிதான பேரிகையை, எங்கும் - எவ்விடத்திலும், அறைக என்று - அடியுங்கள் என்று, இயம்பினான் - சொன்னான், எ - று.

கொழுந்து — உவமையாகுபெயர், கங்கையின் அலைகளினின்றும் தெறிக்கும் தண்ணீர். ஸ்வயம்வரம் என்கிற ஆரியமொழி சுயம்வரம், சயம்வரம், சயமரம் எனச் சிதைந்து வழங்குகின்றது. அறைகென்றான்—அறைக என்பதில் ஈறுதொகுத்தல். ()

57. மாமுத்த வெண்குடையான் மால்களிற்றான் வண்
டிரைக்குந், தாமத் தரிச்சந் திரன்சுவர்க்கி - நாமத்
தார், பாவேய்ந்த செந்தமிழா மென்னப் பரந்த
தே, கோவேந்தர் செல்வக் குழாம்.

57. Just as the name of Swarki, who may be compared to Harichandran, whose white umbrella is adorned with precious pearls, who possesses great war elephants, and who is decked with garlands of flowers upon which the bees sing, is universally known, being made the subject of sweet Tamil verse, so spread far and wide the illustrious assemblies of kings of this earth.

(இ - ள்.) மா - பெரிய, முத்தம் - முத்துகளணிந்த, வெண் குடையான்-வெள்ளைக்குடை யுடையவனும், மால் களிற்றான் - பெருமைபொருந்திய யானையுடையவனும், வண்டு—, இரைக்கும் - கூவப்பெற்ற, தாமத்து - பூமாலையுள்ள, அரிச்சந்திரன் - அரிச்சந்திரனைப்போலச் சத்தியவானும் ஆகிய, சுவர்க்கி - சுவர்க்கி என்பவனுடைய, நாமம் தார் - நாமமாலையை, பா வேய்ந்த - பாடல்களினு லணியப்பெற்ற, செம் தமிழ் ஆம் என்ன - செவ்விய தமிழ்ப் பிரபந்தம்போல், கோ வேந்தர் - பூமி ஆளும் அரசருடைய, செல்வம் - செல்வம் பொருந்திய, குழாம் - கூட்டமானது, பரந்தது - வியாபித்தது, [அரசர் குழாம் வீமனகரம் வரும்பொருட்டு நாற்றிசையும் பரவிற்று,] எ - று. ஏ - அசை.

மால்—உரிச்சொல்லாதலின் "இடையுரிவடசொல்" என்கிற விதியினுல் திரியாது நின்றது. (௫௭)

58. செந்தடைட்யும் வண்டுறைதார்ச் செய்யாள் வளர்
மார்பன், கந்தடையும் வேழக் கடைத்தலைவாய் -
வந்தடைந்த, பூவேந்தர் தங்கள்கிளை பொன்னகரி
லீண்டிற்றே, கோவேந்தன் மாதைக் குறித்து

58. The attendants of the earthly sovereigns, who coveting Damayanti arrived at the court-yard, where the elephants are tied, of king Bhima, who wears beautiful armour, who is decked with garlands of flowers upon which the bees sing, and upon whose chest the goddess of courage dwells, came crowding to the golden capital

(இ - ள்.) செம் தடையும் - நல்ல கவசமும், வண்டு உறை தார் - வண்டுகள் வாசஞ்செய்கின்ற மாலையும், செய்யாள் - தைரியலக்ஷ்மியும், வளர் - வளர்கின்ற, மார்பன் - மார்பை யுடையவனுகிய வீமராஜனது, கந்து - கட்டுத்தறியை, அடை யும் - அடைந்திருக்கிற, வேழம் - யானையை யுடைத்தாயிருக் கிற, கடைத்தலைவாய் - தலைக்கடையில், கோ வேந்தன் - வீம ராஜனுடைய, மாதை குறித்து - மகளாகிய தமயந்தியைக் குறித்து, வந்து அடைந்த - வந்து சேர்ந்த, பூ வேந்தர் தங்கள் - பூபாலர்களுடைய, கிளை - பரிவாரமானது, பொன் நகரில் - அழகான நகரத்தினிடத்தில், ஈண்டிற்று - நெருங்கிற்று, எ-று. ஏ - அசை.

வீமராஜன் அரமனைவாசலில் வந்த அரசருடைய சேனை முதலானவைகள் அந்நகரத்தில் இடம் இன்றி நெருங்கின என் பது கருத்து. தார், செய்யாள், என்னும் இடங்களில் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கன.

செய்யாள் — செம்மை - பகுதி, பண்பு, ஆள் - பெண்பால் விகுதி, மை கெட்டு முன்னின்ற மகரமெய் யகரமாகத் திரிந்து தனிக்குறின் முன்னொற் றுதலால் இரட்டி முடிந்தது. (௫௮)

59. புள்ளுறையுஞ் சோலைகளும் பூங்கமல வாவிகளும்
உள்ளும் புறமு மினிதுறைந்தார் - தெள்ளரிக்கண்,
பூமகளைப் பொன்னைப் பொருவேல் விதர்ப்பன்
றன், கோமகளைத் தம்மனத்தே கொண்டு.

59. With their minds filled with thoughts of the valiant king of Vidarpa's daughter, whose beauty shone like gold, and whose eyes were as clear as those of Lakshmi, they, with heartfelt joy, took up their abode in the groves where the birds lived, and by the tanks in which grew the flower of the lotus.

(இ - ள்.) தெள் அரி கண் - தெளிதான ரேகைக ளுள்ள கண்களையுடைய, பூ மகளை - இலக்குமிக்குச் சமானமானவ ளும், பொன்னை - பொன்போல் விளங்குகிறவளுமான, பொரு வேல் - யுத்தஞ் செய்யவல்ல ஆயுதம் (தரித்த) விதர்ப்பனுடைய.

விதர்ப்ப ராஜனுடைய, கோ மகளை - மேன்மையான மகளாகிய தமயந்தியை, தம் மனத்தே கொண்டு - தங்கள் மனங்களிற் சிந்தித்துப் (பல நாட்டரசரும்), புள் உறையும் - பக்ஷிகளிருக்கின்ற, சோலைகளும் - தோட்டங்களிலும், பூ கமல வாவிகளும் - அழகிய தாமரைத் தடாகங்களிலும், உள்ளும் புறமும் - மனதின் உள்ளும் வெளியிலும், இனிது - சந்தோஷமாக, உறைந்தார் - வாசஞ்செய்தார்கள், எ-று.

வந்த அரசர் ஊரில் இடம்போதாமையால் தோப்புகளிலும் குளக்கரைகளிலும் வசித்தார்க ளென்பது கருத்து.

கோ என்பது இலக்கணையால் மேன்மையை யுணர்த்திற்று. அவ்விடங்களின் பொலிவினாலும் தமயந்தியைக் காண்போ மென்கிற எண்ணத்தினாலும் உள்ளும் புறமும் இனிது என்றது. அச்சோலை முதலியவைகளின் உள்ளிடத்திலும் வெளியிடத்திலும் எனினும் பொருந்தும். பூமகளைப்பொன்னைக் கோமகளை என்னுமிடத்தில் "ஒருபொருள்மேல்" என்கிற சூத்திர விதியை அமைத்துக்கொள்க. பூமகள் என்பதைப் பூதேவிக்கும், பொன் என்பதைச் சீதேவிக்கும் கொள்ளினு மமையும். ()

60\. வழிமேல் விழிவைத்து வாணுதலாள் நாம மொழி
மேற் செவிவைத்து மோகச் - சுழிமேற்றன், னெஞ்
சோட வைத்தயர்வான் கண்டா னெடுவானில்,
மஞ்சோட வன்னம் வர.

60: With his eye fixed upon the path (of the swan), with his ear on the name of her who possessed a bright forehead, and with his heart tossed about in the whirlpool of his own lustful desires, he who was cast down and dejected, saw in the heaven the swan returning with resplendent beauty.

(இ-ள்.) வழிமேல் - அன்னம் போனவழியில், விழி வைத்து - கண்ணைவைத்து, வாள் நுதலாள் - பிரகாசமான நெற்றியையுடைய தமயந்தியினது, நாம மொழிமேல் - பெயராகிய சொல்லின்மேல், செவிவைத்து - காதைவைத்து, மோக சுழிமேல் - மோகமாகிய நீர்ச்சுழிமேல், தன் நெஞ்சு - தன்மனதை, ஓட வைத்து - ஓடும்படி வைத்து, அயர்வான் - வருந்துகின்றவன்,

நெடு வானில் - பெரியவானத்தில், மஞ்சோடு - அழகுடனே, அ அன்னம் - அந்த அன்னப்பக்ஷி, வர கண்டான்—, எ-று.

மஞ்சு—காரியம் அனுகூலப்படுத்தி வருகையால் . விசேஷமான பொலிவு. மஞ்சோடு - மேகத்தோடு எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்; மேகமண்டலத்தின் கீழ்ப்பறந்து வந்தது என்பது கருத்து. வர என்பதைத் தொழிற்பெயராக் கொண்டு கண்டான் என்பதற்குச் செயப்படுபொரு ளாக்குக.

மஞ்சு—இது அழகின்பேராம், பொது வடசொல். மேல்—ஏழனுருபு. (௬௦)

61\. முகம்பார்த் தருணோக்கி முன்னிரந்து செல்வர்
அகம்பார்க்கு மற்றோரைப் போல-மிகுங்காதல்
கேளா விருந்திட்டா னன்னத்தைக் கேளாரை
வாளால் விருந்திட்ட மன்.

61\. 'Like the mendicant who, perceiving the mind of the rich man, stands before him, beggingly sazing at his face and craving his compassion, so the king (Nala) who with his sword slew his enemies, and made a feast of them was through excessive lust, eagerly listening to (the words of) the swan.

(இ - ள்.) முகம் பார்த்து—, அருள் நோக்கி - தயையைக் கண்டு, முன் - எதிரிற் சென்று, இரந்து - யாசித்து, செல்வர் - பணமுள்ளவர்களுடைய, அகம் - மனதை, பார்க்கும் - எதிர் பார்க்கிற, அற்றோரைப்போல - தரித்திரரைப்போல, மிகு காதல் - மிகுந்தகாதலினால், அன்னத்தை—, கேளா இருந்திட்டான் - (தமயந்தி சங்கதியைக்) கேட்டிருந்தான், (யாரெனில்), கேளாரை - பகைவரை, வாளால் - கத்தியினால், விருந்து இட்ட - (கூளி முதலியவைகளுக்கு) விருந்தாகச் செய்த, மன்-களமுகாராஜன், வி-று.

அன்னம் பொலிவோடு வரக்கண்ட சந்தோஷத்தினால் ஒன்றுந் தோன்றாமல் சிறிதுநேரம் யாதுங்கேளாமல் இருந்தான் எனவுமாம். அன்னத்தை கேள் ஆ - உறவினரைப் போற் கொண்டு, விருந்திட்டான் - உணவு முதலியவைகளால் உபசரித்தா னென்பதும் அமையும்.

ஆ—ஈறுதொக்க வினையெச்சம். கேளா—செய்யா என்னும் உடன்பாட்டு வினையெச்சம்; கேளாமல் என்றபோது எதிர்மறை வினையெச்சம். பார்த்து முதலிய வினையெச்சவடுக்குக் காரணகாரியப் பொருத்தத்தால் வந்தது. (௬௧)

62. அன்னக் குலத்தி னரசே யழிகின்ற, என்னுயி
ரை மீள வெனக்களித்தாய் - முன்னுரைத்த, தே
மொழிக்குத் தீதிலவே யென்றான் றிருந்தாரை,
ஏமொழிக்கும் வேலா னெடுத்து.

62. He whose duty was to damp the joys of his enemies, asked, "O king of the race of the swan! you have restored to life my soul which was well nigh perishing. Is the honey-mouthed maiden, of whom you spoke before, safe from evil?"

(இ-ள்.) திருந்தாரை - சத்துருக்களை, ஏம் ஒழிக்கும் - களிப்பு ஒழியச்செய்கிற, வேலான் - வேலையுடையவனான நளன், அன்னம் குலத்தின் - அன்னங்களின் கூட்டத்துக்கு, அரசே - அரசனாகிய ஓ பெரிய அன்னமே, அழிகின்ற - நாசமடையும்படியிருந்த, என் உயிரை - என்பிராணனை, மீள - திரும்பவும், எனக்கு—, அளித்தாய் - கொடுத்தாய், முன் உரைத்த - (நீ) முன்சொன்ன, தேமொழிக்கு - தேன்போலும் பேச்சையுடைய தமயந்திக்கு, தீது இலவே - துன்பங்கள் இல்லையே, எடுத்து என்றான் - இப்படியாக எடுத்துச் சொன்னான், எ-று.

நளன் தன் காதலினால் அவளுக்குத் தீங்கு ஒன்றும் இல்லாதிருக்கிறதா என்று தமயந்தியின் க்ஷேமத்தை விசாரித்தான் என்பது கருத்து. தேமொழி — உவமத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை, தேன் என்பதில் "தேன்மொழி" சூத்திரத்தினால் னகரங்கெட்டது. எடுத்துச்சொல்லுதல் - பிரதானமாகச் சொல்லுதல், மேன்மைப்படுத்தி எனவுமாம். ஏம்—ஏமம் இடைகுறைந்தது.

தீதிலவே என்னுமிடத்து தீது தீமை என்பதுபோல் பண்புப்பெயர்; து - பண்புப்பெயர் விகுதி; ஒன்றன்பால் விகுதியன்று; ஆதலால் இது பால்பகா வஃறிணைப்பெயர், இங்கு பன்மைக்காய் பன்மை வினைகொண்டது. (௬௨)

63. கொற்றவன்ற னேவலினாற் போயக் குலக்கொடி
பால், உற்றதுவு மாங்கவடா னுற்றதுவும் - முற்
றும், மொழிந்ததே யன்ன மொழிகேட் டரசற்,
கழிந்ததே யுள்ள வறிவு.

63. The king was bereft of his former reason on bearing the words of the swan, which gave him a full account of its going according to his sovereign command, and its meeting with her who came of a noble race.

(இ-ள்.) அன்னம்—, கொற்றவன் தன் - அரசனுடைய, ஏவலினால் - கட்டளையினால், அ குலக்கொடிபால் - அந்த நற்குலத்திற்பிறந்த கொடிபோன்ற தமயந்தியினிடத்து, போய்—, உற்றதுவும் - சேர்ந்ததும், அவள்—, ஆங்கு - அப்படி, உற்றதுவும் - பொருந்திய கருத்தும், முற்றும் - முழுதும், மொழிந்தது - சொல்லிற்று; மொழி கேட்டு - அச்சொல்லைக்கேட்க, [கேட்டதனால்,] அரசற்கு - நளனுக்கு, உள்ள அறிவு - முன்னிருந்த அறிவும், அழிந்தது - கெட்டது, எ - று. தான் - ஏ - அசைகள்.

அன்ன மொழி.- அப்படிப்பட்டசொல்லை எனவும் கொள்ளலாம். அப்போது அன்னம் என்பது வருவிக்கவேண்டும். குலக்கொடி என்பதற்குக் குலாசலம் குலமணி என்பதுபோல மேன்மையுள்ள கொடி எனவும் பொருளுரைக்கலாம். அவள் தன்னிடத்தில் மிகுந்த காதல்கொண்டு வருந்துகிறாள் என்பதைக் கேட்க அரசனுக்கு ஒன்றுந் தோன்றாமல் மோகமாயிற்று என்பது கருத்து.

கேட்க என்பது கேட்டு எனத்திரிந்தது, [வினையியல் உ௪-ம் சூத்திரம்;] ஈண்டு அவ்வெச்சம் காரணப்பொருட்டாய் வந்தது. "உயிர்வரினுக்குறள் ஓடும்" என்றதனால் உகரம் கெடாமல் உற்றதுவும் என உடம்படுமெய் பெற்றது. (௬௩)

64. கேட்ட செவிவழியே கேளா துணர்வோட
ஓட்டை மனத்தோ டுயிர்தாங்கி - மீட்டும்
குழியிற் படுகரிபோற் கோமான் கிடந்தான்
தழலிற் புகுதளிர்போற் சாய்ந்து.

64. His mind not catching the words of the swan, but departing through his organ of hearing, and supporting

his life with an empty heart, the king, like an entrapped elephant in a pit, dropped down on a side, like a tender leaf in the fire.

(இ - ள்.) கேட்ட செவி வழியே - அச்செய்தி கேட்ட காதின் வழியாக, உணர்வு - அறிவு, கேளாது - கேளாமல், ஓட - ஓடிப் போக, ஓட்டை மனத்தோடு - ஓட்டையான மனத்தினால், உயிர் தாங்கி - பிராணனைத் தாங்கிக்கொண்டு, மீட்டும் - திரும்பவும், கோமான் - அரசன், தழலில் படு தளிர்போல் - நெருப்பில் பட்ட தளிரைப்போல், சாய்ந்து - வாடிவீழ்ந்து, குழியில் படு கரி போல் - படுகுழியிலேவீழ்ந்த யானையைப்போல், கிடந்தான் - (ஓய்ந்து) கிடந்தான், எ - று.

கேளாது ஓட என்பதற்கு எவ்வளவு வலிந்துநின்றாலும் அறிவுமயங்கிற் றென்பது கருத்து.

கோமான்—இதில் மான் விகுதி. (௬௪)

65. கோதை சுயம்வரநாள் கொற்றவனுக் குற்றுரை
ப்ப, ஏதமிலாக் காட்சியர்வந் தெய்தினார் - போதில்
பெடையோடு வண்டுறங்கும் பேரொலிநீர் நாடன்,
அடையாத வாயி லகம்.

65. In order to proclaim distinctly to the king, the day of Damayanti's Swayamvaram, accomplished messengers arrived at the ever open (i. e. hospitable) door of him who possessed a country, where the male and female bees sleep together in the same flower, and where the noisy din of the waters is heard.

(இ - ள்.) கோதை சுயம்வர நாள் - தமயந்தியின் சுயம்வரத்துக்கு இட்டநாளை, கொற்றவனுக்கு - அரசனுக்கு, உற்று உரைப்ப - நன்றாய்ச் சொல்லும்பொருட்டு, ஏதம் இலா - குற்றம் இல்லாத, காட்சியர் - அறிவை யுடையவராகிய தூதர், போதில் - பூவில், பெடையோடு - பெண்வண்டுகளுடனே, வண்டு உறங்கும் - ஆண்வண்டுகள் தூங்கப்பெற்ற, பேரொலி நீர் நாடன் - மிகுந்த வொலியுள்ள நீர்வளம் பொருந்தின நாட்டையுடையவனது, அடையாத - (என்றும்) மூடாத, வாயில் அகம் - வாசலினிடத்து, வந்து எய்தினார் - வந்து சேர்ந்தார்கள், எ-று.

வாசல் மூடாதிருத்தல் அச்சம் இல்லாமையாலும் எப்போதும் கொடுப்பதற்கு யாசகரை யெதிர்பார்ப்பதினாலும் என்று அறிக. (கரு)

66. காவலன்றன் றூதர் கடைக்கா வலர்க்கறிவித்
தேவலிற்போ யீதென் றியம்புதலும் - மாவின்
பொலிந்ததேர் பூட்டென்றான் பூவாளி பாய
மெலிந்ததோள் வேந்தன் விரைந்து.

66. When the messengers of king Bhima entered the Court of Nala on his permission, and related the news (of Damayanti's marriage), he whose withered shoulders were pierced by the flowered arrows (of Cupid), ordered his magnificent horse chariot to be made ready.

(இ - ள்.) காவலன் தன் தூதர் - விதர்ப்பராஜனுடைய தூதர்கள், கடை காவலர்க்கு - வாசல் காப்போருக்கு, அறிவித்து—, ஏவலின் - (அரசனுடைய) உத்தரவினால், போய் - உள்ளே போய், ஈதென்று - காரியம் இன்னது என்று, இயம்புதலும் - சொன்னவுடனே, பூ வாளி பாய - மலரம்பு பாய்வதினால், மெலிந்த தோள் - தளர்ந்த புயங்களையுடைய, வேந்தன் - நளமகாராஜன், விரைந்து - துரிதப்பட்டு, மாவின் - குதிரைகளை, பொலிந்த தேர் - அழகியதேரில், பூட்டு என்றான் - (சாரதியை நோக்கி) கட்டு என்று சொன்னான், எ - று.

மாவின் என்னும் ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபு செயப்படு பொருளில் மயங்கிவந்தது "யாதனுருபில்" என்கிற [பெயர் - க0]. சூத்திர விதிப்படி; அல்லது இன் சாரியை யாகவும், ஐ உருபு தொக்கதாகவும் கொள்ளலாம். (கசு)

67. கெட்ட சிறுமருங்குற் கீழ்மகளிர் நீள்வரம்பில்
இட்ட பசுங்குவளை யேரடித்த - கட்டி
கரையத்தே னூறுங் கடனாட னூர்க்கு
விரையத்தே ரூரென்றான் வேந்து.

67. The king (Nala) commanded (his charioteer) saying "Drive quickly to the country of Vidarpa which is by the sea-shore, where the lumps of earth dug up by the plough are dissolved in the honey which gushes out of the tender kuvalai flowers, which are cast on the embank-

ments of the fields by the low cast females whose waists are so slender that they are apt to break.

(இ - ள்,) கெட்ட - அழியத்தக்க, சிறு மருங்குல் - சிறிய இடையையுடைய, கீழ் மகளிர் - பள்ளச்சிகள், நீள் வரம்பில் - நீண்டவரப்புகளிலே, இட்ட - களைந்துபோட்ட, பசு குவளை - பசுமையான நீலோற்பல மலர்கள், ஏர் அடித்த - உழுமாடுகள் பெயர்த்த, கட்டி - மண்கட்டிகள், கரைய - கரையும்படி, தேன் ஊறும் - தேன்சுரந்து ஒழுகப்பெற்ற, கடல் நாடன் - கடற்கரையின் நாடுள்ள விதர்ப்பராஜனுடைய, ஊர்க்கு - நகரத்திற்கு, விரைய - துரிதமாக, தேர் ஊர் - தேரைச்செலுத்து, என்றான் - என்றுசொன்னான், வேந்து - நளமகாராஜன் [சாரதியைநோக்கி,] எ-று.

களை பிடுங்கும்போது பிடுங்கிப் போட்ட குவளைகளினின்றும் ஒழுகுகின்ற தேனால் ஏரடித்த மண்கட்டிகள் கரையத்தக்க வளப்பமுள்ளதுங் கடைசியருஞ் சுந்தரமா யிருக்கப் பெற்றதும் அக் நாடு என்பதாம்.

விரைய என்னும் வினையெச்சம் இங்கு வினையுரி. (௬எ)

68. சடைச்செங்நெல் பொன்விளைக்குந் தன்னாடு பின்னாக், கடற்றானை முன்னாகக் கண்டான் - அடற்கமைந்த, வில்லியரும் பொற்றாம வீமன் றிருமகளா, நல்லுயிரும் வாழு நகர்.

68. Nala saw behind him, his country which yielded clusters of good golden paddy, and before him his sea-like army of brave and valiant archers, extending to the city where lived his sweetheart, Bhima's beautiful daughter, who was decked with a garland of gold.

(இ - ள்.) சடை செந்நெல் - சடைபற்றிய செந்நெல்லானது, பொன் விளைக்கும் - பொன்னை விளைவிக்கின்ற, தன் நாடு - தன் இராச்சியம், பின் ஆக - பின்புறத்ததாக, கடல் தானை - கடல் போன்ற சேனை, முன் ஆக - முன்புறத்ததாக, அடற்கு - வீரத்திற்கு, அமைந்த - பொருந்தின, வில்லியரும் - வில்லுடைய வீரரும், பொன் தாமம் - பொன்மாலை யணிந்த, வீமன் திருமகளாம் - வீமராஜனுடைய அழகுள்ள மகளான தமயந்தியாகிய,

நல் உயிரும் - (தன்னுடைய) நல்ல உயிரும், வாழும் நகர் - வாழ்கின்ற குண்டினபுரியை, கண்டான்—(நளன்,) எ-று.

மாவிந்த நகரமுதல் குண்டின நகரம்வரையில் நளன்சேனை நின்றது என்பது கருத்து. செந்நெல் பொன்விளைக்கு மென்னால் பொன்போன்ற தானியங்களை விளைக்குமென்பது; அல்லது அந்நெற்களால் மிகுந்த திரவியமுண்டாக்கு மென்பது தாற்பரியம்.

அடற்கு — நான்குருபு செயப்படுபொருளில் வந்ததெனவும் கொள்ளலாம். (கூஅ)

69. நெற்றித் தனிக்கண் ணெருப்பைக் குளிர்விக்குங்,
கொற்றத் தனியாழ்க் குலமுனிவன் - உற்றடைந்
தான், தேனாடுந் தெய்வத் தருவுந் திருமணியும்,
வானாடுங் காத்தான் மருங்கு.

69-. The sage Narada, whose matchless guitar could cool even the fiery temper of Siva whose forehead is adorned with a single eye, approached him (Indra), who guarded the celestial trees (around which the bees flew,) the precious gem of Swerga, and the regions of Heaven.

(இ - ள்.) நெற்றி தனி கண் - நெற்றியில் ஒப்பற்ற கண்ணை யுடைய சிவபெருமானது, நெருப்பை - கோபாக்கினியையும், குளிர்விக்கும் - குளிரும்படி செய்யவல்ல, கொற்றம் - ஜயமுள்ள, தனி யாழ் - உபமான மில்லாத வீணையையுடைய, குல முனிவன் - மேன்மையான நாரதமுனிவன், தேன் - வண்டுகள், நாடும் - குறித்துச்செல்லப்பெற்ற, தெய்வ தருவும் - தெய்வ விருட்சங்களையும் [கற்பகமரங்கள்], திரு மணியும் - மேன்மை பொருந்திய சிந்தாமணி என்கிற ரத்தக்கல்லையும், வான் நாடும் - சொர்க்க லோகத்தையும், காத்தான் மருங்கு - காப்பவனாகிய இந்திரனிடத்து, உற்று அடைந்தான் - குறித்துச்சென்றான், எ-று.

தேன் ஆடும் — தேன்கூடுகள் ஆடிக்கொண்டிருக்கப்பெற்ற எனவும் பொருள் கூறலாம். நெற்றித்தனிக்கண் — அன்மொழித்தொகை, சிவனது நெற்றித் திருக்கண்ணின் நெருப்பை எவனும் ஒக்கும் சிறப்புண்மை தொக்குநின்றது. இதனால் நாரதன் வீணை வாசிக்குஞ் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

குலம் என்பது மேன்மைக்குறிப்பென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டது. திருமணி—செல்வத்தைத்தரு மணி எனவுமாம். தெய்வத்தரு—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தரு, அதாவது, தெய்வங்கள்போல் அடுத்தவர்க்கு இஷ்டத்தைக் கொடுக்குமரம்.

70. வீரர் விறல்வேந்தர் விண்ணாடு சேர்கின்றார்
ஆரு மிலராலென் றையுற்று - நாரதனார்
நன்முகமே நோக்கினா னகஞ் சிறகரிந்த
மின்முகவேற் கையான் விரைந்து.

70. "Indra, who held in his hand a diamond weapon which glittered like lightning, and who stripped the mountains of their wings, said:—"None of the heroes and powerful kings of the earth have ever attained Heaven, and doubtingly gazed at the beautiful face of Narada.

(இ - ள்.) நாகம் - மலைகளினுடைய, சிறகு அரிந்த - சிறகுகளை வெட்டின, மின் முக வேல் கையான் - மின்னலை முகத்தினுடைய வச்சிராயுதத்தைக் கையில் தரித்தவனாகிய இந்திரன், வீரர் - வீரரான, விறல் வேந்தர் - பெருமையுள்ள அரசர், ஆரும் - எவரும், விண் நாடு - சொர்க்கத்தை, சேர்கின்றார் இலர் - சேராதிருக்கிறார்கள், என்று—, ஐயுற்று - சந்தேகப்பட்டு, விரைந்து - துரிதமாய், நாரதனார் நல் முகமே - நாரத மாமுனிவருடைய தெளிவான முகத்தையே, நோக்கினான் - பார்த்தான், எ-று. ஆல் - அசை.

ஏகாரம் - பிரிநிலை. அவர் முகத்தெளிவினால் ஏதோ விசேஷஞ் சொல்லவந்தாரென நினைத்துத் தன் ஐயத்தைக் குறித்து யாதும் வினவினானில்லை என்பது கருத்து. எதிர்மறைக்குறிப்பு முற்று உடன்பாட்டு முற்றோடுசேர்ந்து தொழிலை மறுத்ததனால் சேர்கின்றாரிலர் என்பது உடன்பாட்டெதிர்மறை முற்று. வீரர் சொர்க்கத்துக்குச் செல்வது பெரும்பாலும் போர்பற்றியாதலின் ஏன் போரில்லையென்று வினவினான் என்றதாயிற்று.

முன்னாளில் மலைகள் சிறகுள்ளனவா யிருந்து பறந்து ஜனங்களின்மேல் விழுந்து அழித்துக்கொண்டிருந்ததனால் இந்திரன் அவற்றின் சிறகரிந்தான் என்றது புராணகதை. (௭௦)

71. வீமன் மடந்தை மணத்தின் விரைதொடுத்த
தாமம் புனைவான் சயம்வரத்து – மாமன்னர்
போயினரென்றான் புரந்தரற்குப் பொய்யாத
வாயினன் மாதவத்தோர் மன்.

71. The chief of the great devotees, whose mouth was never guilty of a lie, said to Indra:—"The great sovereigns have gone to the marriage of Bhima's daughter, in order that they may wear the sweet smelling (marriage) garland at her Swayamvaram."

(இ - ள்.) பொய்யாத வாயினன் - பொய்சொல்லாத வாயையுடையவனாகிய, மா தவத்தோர் மன் - பெருந்தவமுடையவர்க்குச் சிரேஷ்டனாகிய நாரதமுனி, புரந்தரற்கு - இந்திரனுக்கு, சயம்வரத்து - சுயம்வரத்தில், வீமன் மடந்தை மணத்தின் - வீமராஜன் புத்திரியாகிய தமயந்தியின் கலியாணத்திற்காக, தொடுத்த - கட்டிய, விரை - சுகந்தமுள்ள, தாமம் - மாலையை, புனைவான் - அணிந்துகொள்ளுதற்கு, மா மன்னர் - பெரிய அரசர்கள், போயினார் என்றான்—, எ - று.

. பயனும் ஏதுவாகக் கொள்ளப்படுமாதலின் ஈண்டு மணத்தின் என்னும் ஐந்தனுருபு பொருட்டில் வந்தது.

நாரதர் தமயந்தியின் சுயம்வரத்தையே தெரிவிக்க வந்தவர் இந்திரன் குறிப்பையும் அறிந்து கூறியதனால் வினாவும் விடையும் பொருந்தின என்றுணர்க. (எக)

72. அழகு சுமந்திளைத்த வாகத்தாள் வண்டு
பழகு கருங்கூந்தற் பாவை – மழகளிற்று
வீமன் குலத்துக்கோர் மெய்த்தீப மற்றவளே
காமன் றிருவுக்கோர் காப்பு.

72. She, whose body was exhausted beneath her load of beauty upon whose raven tresses the beetles became domesticated, and who was a true light in the family of Bhima who resembled a young elephant, is a safe-guard of the treasures of Cupid.

(இ - ள்.) [அந்தத்தமயந்தி] அழகு சுமந்து இளைத்த ஆகத்தாள் - அழகைச் சுமப்பதினால் இளைத்துப்போன தேகமுள்ளவள்; வண்டு பழகு கரு கூந்தல் பாவை - வண்டுகள் பழகி

வரும்படியான கரிய கூந்தலையுடைய பிரதிமைபோன்றவள்; மழ களிற்று வீமன் குலத்துக்கு - இளமையுள்ள யானைபோன்ற வீமராசன் வமிசத்துக்கு, ஓர் மெய் தீபம் - ஒரு மெய்யான விளக்கு; மற்று - மேலும், அவளே - அத்தமயந்தியே, காமன் திருவுக்கு - மன்மதனுடைய செல்வத்துக்கு, ஓர் காப்பு - ஒரு ரக்ஷிப்பாக இருக்கிறாள், எ - று.

களிற்றையுடைய வீமனென்று மாம். ஆகத்தாள், பாவை, தீபம் இம்மூன்றும் அவளுக்கு விசேஷணமு மாம். காமனுக்குச் செல்வமாவது உலகத்தாரையெல்லாம் தன்வயத்தி லிருக்கச்செய்தல். பாவை, தீபம்,— ஆகுபெயர். மற்று—மொழி மாற்றில் வந்தது என்னவுமாம். (எஉ.)

73. மால்வரையை வச்சிரத்தா லீர்ந்தானும் வானவ
ருங், கோல்வளைதன் மாலை குறித்தெழுந்தார் -
சால்புடைய, விண்ணாடு நீங்கி விதர்ப்பன் திரு
நகர்க்கு, மண்ணாடு நோக்கி மகிழ்ந்து.

73. He who cleft the huge mountains with his diamond weapon, as well as the other gods, (viz. Agni, **Yama**, and Varuna) gazing at the earth with joy, left the **glorious regions** of heaven, and started to the sacred city of **Vidarpa** (to compete) for the (marriage) garland of her who was adorned with beautiful bangles.

(இ - ள்.) [அன்று நாரதர் சொல்லியதைக் கேட்டு] மால் வரையை - பெரியமலைகளை, வச்சிரத்தால் - வச்சிராயுதத்தால், ஈர்ந்தானும் - பிளந்தவனாகிய இந்திரனும், வானவரும் - (அக்கினி இயமன் வருணன் என்கிற) தேவர்களும், கோல் வளைதன் - அழகான வளையல்களை யுடையவளான தமயந்தியின், மாலை குறித்து - மணமாலையைக்குறித்து, மண் நாடு நோக்கி - பூலோகத்தைப்பார்த்து, மகிழ்ந்து - சந்தோஷப்பட்டு, சால்புடைய - மேன்மையுள்ள, விண் நாடு - சொர்க்கத்தை, நீங்கி - விட்டு, விதர்ப்பன் திருநகர்க்கு - விதர்ப்பராசனுடைய பட்டணத்திற்கு, எழுந்தார் - (போக) எழுந்தார்கள், எ-று.

கோல்—கோலம் என்பதின் விகாரம்; கோல் - வட்டமான எனவு முரைக்கலாம். தேவர்க்குத் தமயந்தி மணத்திலிருந்த

ஆசையினால் பூலோகமே மேன்மையாகத் தோன்றின தென்பது கருத்து.

வானவர் என்கிற பொதுச்சொல் இங்கு சந்தர்ப்பத்தால் அக்கினி முதலானோர்க்குக் கொள்ளப்பட்டது. (௭௩)

74. பைந்தெரியல் வேல்வேந்தன் பாவைபாற் போயி
னதன், சிந்தை கெடுத்ததனைத் தேடுவான்—
முந்தி, வருவான்போற் றேர்மேல் வருவானைக்
கண்டார், பெருவானிற் றேவர். பெரிது.

74. The gods of the spacious heavens distinctly saw him (*i. e.* Nala) who was riding in his chariot, and who having lost his affection which had gone after the daughter of the armed king (Bhima) who was decked with green garlands, was as one of the first to go in search of it.

(இ - ள்.) பைந் தெரியல் வேல் வேந்தன் பாவைபால் - பசுமையான மாலையையும் வேலாயுதத்தையு முடைய வீமராசன் மகளாகிய தமயந்தியினிடத்தில், போயின தன் சிந்தை - சென்ற தன்மனதை, கெடுத்து - போக்கடித்து, அதனை தேடுவான் - அதைத் தேடும்பொருட்டு, முந்தி வருவான் போல் - முன்னதாக வருகின்றவன்போல், தேர்மேல் வருவானை - தேர்மேலேறி வருகின்ற நளமகாராஜனை, பெரு வானில் தேவர் - பெரிய சொர்க்கலோகத்தி லிருக்கும் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள், பெரிது - பெரிதாக, கண்டார் - பார்த்தார்கள், எ-று.

ஒருபொருளைப் போக்கடித்தவன் பிறர் அவ்விடம் போவதற்குமுன் போய்த்தேடுவது இயற்கை யாதலால் முந்தி என்றார். அவாவினால் நளன் முந்திச்சென்றான் என்பதாயிற்று. தேவர் நளனைக்கண்டது தங்கள் காரியத்துக்கு உதவியென்று நினைத்ததனால் பெரிது என்றார்.

போயின—போ - பகுதி, இன் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்சவிகுதி, யகரம் "எகரவினாமுன்" என்கிற சூத்திரத்தில் "நெறியே" என்றதினால் வந்ததெனக் கொள்க. "இடைபுரி வடசொலின்" என்பதினால் வந்த வுடம்படுமெய் யென்பது பொருந்தாதென் றறிக. (௭௪)

75. காவற் குடைவேந்தைக் கண்ணுற்று விண்ணவர்
கோன், ஏவற் றொழிலுக் கிசையென்றான் -
ஏவற்கு, மன்னவனு நேர்ந்தான் மனத்தினான்
மற்றதனை, இன்னதென வோரா திசைந்து.

75. (Indra) the sovereign of heaven, seeing king Nala who possessed the umbrella beneath which the world was protected, asked him to undertake the work which he was about to command him to do; and king (Nala) not considering in his mind what that (work) might be, consented to obey his commands.

(இ - ள்.) காவல் குடை வேந்தை - உலகத்துக்குக் காவலாகிய குடையையுடைய நளமகாராசனை, கண்ணுற்று - பார்த்து, விண்ணவர் கோன் - தேவராசனாகிய இந்திரன், ஏவல் தொழிலுக்கு - (நாம்) ஏவுகிற தொழிலுக்கு, இசை என்றான் - (நீ) ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னான்; மன்னவனும் - நளமகாராசனும், மனத்தினால்—, அதனை - அத்தொழிலை, இன்னதென ஓராது - இப்படிப்பட்டதென்று நினையாமல், ஏவற்கு இசைந்து - ஏவலுக்கு ஒத்துக்கொண்டு, நேர்ந்தான் - வாக்குக் கொடுத்தான், எ-று. மற்று - அசை.

வாக்கு என்பது தகுதியால் வருவிக்கப்பட்டது.

கண்ணுற்று—கண் உறு என்பன ஒருசொற்றன்மையதாய்ச் சேர்ந்த வொருபகுதி. (எஙு)

76. செங்கண் மதயானைத் தேர்வேந்தே தேமாலை
எங்களிலே சூட்ட வியல்வீமன் - மங்கைபால்
தூதாக வென்றானத் தோகையைத்தன் னுகத்தாற்
கோதாக வென்றானக் கோ.

76. O king, that ridest in chariots and resemblest fiery-eyed and lust-burning elephants! you must act as our messenger to the daughter of the good king Bhima, that one of us may wear the honeyed garland. That king (Nala) therefore banished that maiden from his mind as something sapless.

(இ - ள்.) செம் கண் மதயானை தேர் வேந்தே - சிவந்த கண்ணுள்ள மதயானைபோன்ற ரதாதிபதியாகிய நளமகாராஜனே,

தே மாலை - தேன்பொழிகின்ற மாலையை, எங்களிலே - எங்களுக்குள் (ஒருவனுக்கு), சூட்ட - சூட்டும்படி, இயல் வீமன் மங்கைபால் - நற்குணமுள்ள வீமன் புத்திரியினிடத்து, தூது ஆக - (நீ) தூதனுகவேண்டும், என்ருன் - என்றுசொன்னுன் (இந்திரன்); அ கோ - அவ்வரசன், அ தோகையை - அந்தத் தமயந்தியை, தன் ஆகத்தால் - தன்மனதினுல், கோது ஆக - சாரமற்ற பொருளாக (நினைத்து), வென்ருன் - (மனங் கவரா வண்ணம்) ஜயித்தான், எ-று.

சத்தியசந்தனுதலால் வாக்குக்கொடுத்துத் தப்பாமலிருக்கும்படி நளன் தமயந்திபால் ஆசையை ஒழிக்கலுற்ருன் என்பது கருத்து.

செங்கண் என்பது வீரத்தின்குறி. நளனுக்கு விசேஷணமுமாம். தூதாக என்பதில் ஆக—ஆ என்னு முதனிலையிற் பிறந்த வியங்கோள் வினைமுற்று. கோதாக என்பதில் ஆக—அப்பகுதியிற் பிறந்த வினையெச்சம். (௭௬)

77. தேவர் பணிதலைமேற் செல்லுந் திரிந்தொருகால்
மேவுமிளங் கன்னிபான் மீண்டேகும் - பாவிற்
குழல்போ னின்றுழலுங் கொள்கைத்தே பூவின்
நிழல்போலுந் தண்குடையா னெஞ்சு.

77. The heart of him (Nala), whose cool umbrella is like the shade covering the whole world, at one time submitted to the commands of the kings which he had received, and at another time, changing again, went after the youthful maiden who was courted by all, just as the reel in a weaver's warp is continually tossed about.

(இ - ள்.) பூவின் - பூமிக்கு, நிழல் போலும் - நிழலைப்போலிருக்கின்ற, தண் குடையான்-குளிர்ச்சியான குடையையுடையவனனது, நெஞ்சு - மனமானது, தேவர் பணி - தேவதைகளின் கட்டளையை, தலைமேல் - தலையின்மேலிதாகக்கொண்டு, செல்லும் - போம்; ஒரு கால் - ஒருதரம், திரிந்து - சஞ்சரித்து (அல்லது) மாறி, மேவும் - விரும்பப்பட்ட, இள கன்னிபால் - தமயந்தியினிடத்து, மீண்டு ஏகும் - திரும்பிப்போம்; பாவில் - நூற்பாவில், குழல்போல - (அதனைச் செலுத்தும்) நெய்வோர்குழல்

போல, நின்று உழலும் - நிலைபெற்றுச் சுற்றும்படியாகிய, கொள்கைத்து - தன்மையையுடையது, எ-று. ஏ-அசை.

காதல் பதிந்திருந்த வாசனை சடுதியில் விடுவது அருமையாத லின் சத்தியந் தப்பாமல் தேவதைகளின் பேச்சின்படி துணிக் தும் நளன்மனம் ஒருகால் தமயந்தியையும் நாடிநின்றது என் பது கருத்து.

இன் உருபு ஏற்றுக்கோடற் பொருளில் வந்தது; சாரியை யாக்கி ஆறனுருபு தொக்கதாக்கொண்டு சம்பந்தப் பொரு ளெனினும் அச்சம்பந்தமும் இதுவேயாம். (எஎ)

78. ஆவ் துரைத்தா யதுவே தலைநின்றேன்
தேவர்கோ னேயத் திருநகரிற் - காவல்
கடக்குமா றென்னென்றான் காமநீ ராழி
அடக்குமா றுள்ளத் தவன்.

78. He (Nala) who knew the way to shut in the sea of lust said (to Indra):—"O king of the gods! you have spoken that which can be done, to that alone have I submitted; but how am I to pass the sentry in that beautiful city?"

(இ - ள்.) காமம் நீர் ஆழி - காமமாகிய நீர் நிறைந்த சமுத் திரத்தை, அடக்கும் ஆறு - அடக்கும் வகையை யுடைத்தான, உள்ளத்தவன் - மனமுடைய நளன், தேவர் கோனே - தேவேந் திரனே, ஆவது - ஆகவேண்டிய காரியத்தை, உரைத்தாய் - சொன்னாய்; அதுவே தலைநின்றேன் - அதுவே முக்கியமாகக் கொண்டுநின்றேன்; அ திருநகரில் - அந்த மேன்மைபொருந்திய பட்டணத்தில், காவல் கடக்கும் ஆறு என் - (அந்தப்புரத்துக்) காவலைத் தாண்டிப் போகும் வகை என்ன, என்றான்,-எ-று.

அடக்குமாறு — அடக்கும் மாறு எனப்பிரித்து, அடக்கும் படியான மாறுதலையுடைய எனவு முரைக்கலாம். மாறுதலா வது முன்னிலையில் வேறுபடுதல். (எஅ)

79. வார்வெஞ் சிலையொழிய வச்சிரத்தான் மால்வரை
யைப், போர்வெஞ் சிறகறுத்த பொற்றோளான் -
யாருமுனைக், காணார்போய் மற்றவளைக் காணென்
றான் கார்வண்டின், பாணாறுந் தாரானைப் பார்த்து.

79. The golden-shouldered god, who with his diamond weapon hewed off the world-covering wings of the huge mountains, except those of the lofty and frightful mount Minaka, looking at Nala who was decked with garlands swarming with humming bees, said;—"Go and see her, none will be able to see you."

(இ - ள்.) வார் - நீண்ட, வெம் சிலை - உக்கிரமான மைநாக மலையானது, ஒழிய - நீங்க, வச்சிரத்தால் - வச்சிராயுதத்தினால், மால் வரையை - (மற்ற) பெரிய மலைகளை, போர் வெம் சிறகு அறுத்த - உலகத்தைப் போர்க்கும்படியான கொடிய சிறகுகளை வெட்டின, பொன் தோளான் - அழகியதோள்களை யுடையவனாகிய இந்திரன், கார் வண்டின் - கறுத்த வண்டுகளினுடைய, பாண் நாறும் - பாடல் தோன்றப்பெற்ற, தாரானை - மாலை தரித்த நளனை, பார்த்து—, யாரும் உனை காணார் - எவரும் உன்னைக் காணமாட்டார்கள், போய் அவளை காண் - நீபோய் அந்தத் தமயந்தியைப் பார், என்றான்—, எ-று. மற்று-அசை.

'வார் வெஞ்சிலை ஒழிய' என்பதற்கு, வார் - அதிகமான, வெம் - கடுமையான, சிலை - ஒலி, ஒழிய - நீங்கும்படி, எனப் பொருள்கூறி மலைகள் சிறகாற்சென்று போய் வீழ்வதனால் ஜனங்கள் நசுங்கிக் கதறிக்கொண்டிருந்த கோஷம் போய் விடும்படி என்று கருத்துக்கொள்வதும் தகுதி. மைநாகமலை தப்பி யோடியதனால் அது ஒழிய என்றார். (எக)

80. இசைமுகந்த வாயு மியலெறிந்த நாவுந்
திசைமுகந்தா லன்ன தெருவும் - வசையிறந்த
பொன்னாடு போந்திருந்தாற் போன்றதே போர்
நன்னாடர் கோமா னகர். [விதர்ப்ப

80. The capital of king Bhima, the sovereign of the warlike people of Vidarpa, with its fame-giving gates, its architectural buildings, and its streets which embrace the four corners of the earth, seems as if the irreproachable golden country (of Swerga) had left (its celestial sphere) and come down to the earth.

(இ - ள்.) போர் - போர்செய்ய வல்ல, விதர்ப்ப நன்னாடர் கோமான் - விதர்ப்ப மென்னும் நல்ல நாட்டாருக்கு அரசனாகிய வீமராசனது, நகர் - பட்டணமானது, இசை முகந்த வா

யும் - கீர்த்தியை முகந்துகொண்டிருக்கிற வாசல்களும், இயல் தெரிந்த நாவும் - லக்ஷணந்தெரிந்து செய்யப்பெற்ற நடுவிடங்களும், திசை முகந்தால் அன்ன தெருவும்-திக்குகளை முகந்தது போலிருக்கிற தெருக்களும் (இருப்பதனால்), வசை இறந்த - நிந்தனை இல்லாத, பொன் நாடு - தெய்வலோகம், போந்திருந்தால் போன்றது - வந்திருந்ததுபோ லிருந்தது, எ-று. ஏ-அசை.

இசை முகந்த வாயும் என்பதற்குச் சங்கீதம் பொருந்திய வாசல்களும் என்றும், இயல் தெரிந்த நாவும் என்பதற்கு இலக்கணந்தெரிந்த நடுவிடங்களும் என்றும் பொருள் கூறலாம்; ஆகவே எங்கும் பலர் கூடி ராகம் பாடப்பெற்ற கோபுரத் துவாரங்களும், பலர் கூடி இலக்கண இலக்கிய முதலான சாஸ்திரம் பயிலப்பெற்ற சபாமண்டப முதலான நடுவிடங்களும், திசைகளுள்ளளவும் நீண்ட பெரிய தெருக்களுமுள்ள அப்பட்டணம் சொர்க்கலோகம்போ லிருந்ததென்பது கருத்து. அன்றியும் வாய் நா என்பவை மனிதர் அவயவமேயாகி வீதி என்பது ஒழுங்கு என்றாகிச் சங்கீத சாகித்தியங்கள் பொருந்திய வாய் நாக்குகளும் திசையேறிக் கீர்த்திபெற்ற ஒழுங்குமுள்ள ஒரு மனிதனைப் போலவே அந்நகரத்தை நிரூபித்தார்.

அப்பட்டணத்தின் நிலைமை இந்திரபட்டணத்தோ டொத்திருத்தலால் அதுவே இங்கு வந்திருக்கிறதோ என்று குறித்தார். இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (௮0)

81. தேங்குவளை தன்னிலே செந்தா மரைமலரப்
பூங்குவளை தாமரைக்கே பூத்ததே - ஆங்கு
மதுநோக்குந் தாரானும் வாணுதலுந் தம்மிற்
பொதுநோக் கெதிர்நோக்கும் போது.

81. When in that place, he (Nala) who was decked with honeyed garlands, and she (Damayanti) who had a bright forehead, stood *vis a vis*, gazing at each other, their looks resembled the flowering of the red lotus on the black நெய்தல் and the blooming of the black நெய்தல் on the red lotus.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், மது நோக்கும்-தேன் (வெளிப்படப்) பார்க்கின்ற, தாரானும் - மாலையை யணிந்த நளனும், வாள் நுதலும் - பிரகாசமான நெற்றியையுடைய தமயந்

தியும், தம்மில் - தங்களில், பொது நோக்கு - பொதுமையான நோக்கத்தினால், எதிர் நோக்கும்போது - எதிர்நின்று பார்த்த காலத்தில், தேம் குவளைதன்னிலே - வாசனையுள்ள கருநெய்தற் பூவிலே, செந்தாமரை - சிவந்த தாமரைப்பூவானது, மலர - மலர்ந்திருக்க, தாமரைக்கு - தாமரையில், பூ குவளை - அழகிய கருநெய்தற்பூ, பூத்தது - பூத்ததுபோலாயிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

பொதுநோக்கு — ஆசை கொள்ளாததுபோன்ற பார்வையுமாம். ஆகவே, "யானோக்குங் காலை நிலநோக்கு நோக்காக்கால், தானோக்கி மெல்ல நகும்" என்பதுபோலப் பார்த்தார்கள் எனவுங் கருத்துக்கொள்ளலாம். தமயந்தியின் கண்ணொளியைக் குவளைப்பூவாகவும் நளனுடைய கண்ணொளியைத் தாமரைப்பூவாகவும் ரூபித்தார் ; ஆகவே, அவள் பார்வையில் இவன் பார்வையும், இவன் பார்வையில் அவள் பார்வையுங் கலந்தனவென்றபடி ; ஒருவரை யொருவர் பார்த்தாரென்பது திரண்ட கருத்து.

தாமரைக்கு என்பதில் குவ்வுருபு இடப்பொருளில் வந்தது.()

82. நீண்ட கமலத்தை நீலக் கடைசென்று
தீண்டு மளவிற் றிறந்ததே - பூண்டதோர்
அற்பின்றாழ் கூந்தலாள் வேட்கை யகத்தடக்கிக்
கற்பின்றாழ் வீழ்த்த கதவு.

82. Damayanti, whose tresses hung down from her head, checking her lustful desires, bolted with chastity the door of her modesty which opened no sooner her kuvali-like eyes touched the lotus-like face of Nala.

(இ - ள்.) பூண்டது - கொண்ட, ஓர் அற்பின் - ஒரு அன்பினால், தாழ் கூந்தலாள் - தொங்குங் கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, வேட்கை - காதலை, அகத்து அடக்கி - உள்ளேதள்ளி, கற்பின் தாழ் - கற்பாகிய தாழ்ப்பாளை, வீழ்த்த - போடப்பெற்ற, கதவு - (நிறையாகிய) கதவானது, நீண்ட கமலத்தை - உயர்ந்த தாமரைப்பூவை, நீலக்கடை - நீலோற்பலத்தின் நுனி, சென்று - போய், தீண்டும் அளவில் - பரிசிக்கும் வரையில், திறந்தது - திறந்துகொண்டது, எ - று. ஏ - அசை.

அற்பின் என்பதில் இன் ஏதுப்பொருளில் வந்தது. நிறைக் கதவு திறந்ததற்கு அன்பு காரணம். அன்பு - சாதாரணமான ஆசை; காதல் காமரூபமாகிய ஆசை. அற்பின்றாழ்கூந்தலாள் என்பதற்கு, அல் - இருளை, பின் - பின்னியிருக்கின்ற, தாழ் கூந்தலாள் எனப் பொருளுரைக்கவுமாம். இங்கே நீண்டகமலம் என்றது நளன்முகத்தை. நீலக்கடை யென்றது தமயந்தியின் கண்ணுனியை. ஆகக் கருத்து என்னவெனில், முன்பொது நோக்காய் நோக்கினதில் தமயந்திக் கோர் அன்புண்டாக அதனால் அந்தப்புரத்துக் கன்னியர் இச்சையோடு யாரையுநோக்குவது கூடாதென்னும் ஒருநிறை அவளிடத்து இருந்தும் கடைக்கண்ணால் அவன்முகத்தைப் பார்க்குமளவு கருத்துண்டாயிற்று என்பதாம்.

கற்பின் என்பதில் இன் - சாரியை. அற்பின் என்பதில் இன்னுருபின் ஈறு எதுகைநோக்கி இயல்பாகவே நின்றது. (௮௨)

83. உய்ஞ்சு கரையேற வொட்டுங்கொ லொண்டொ
நெஞ்சு தடவு நெடுங்கண்கள் - விஞ்சவே [டியாள்
நீண்டதோ வங்ஙனே யிங்ஙனே நீண்மலராள்
ஆண்டதோள் மன்ன னழகு.

83. The beauty of Nala, upon whose shoulders Lukshmi of the long-lotus dwells, increased on every part as Damayanti looked at him; while so, will the long eyes, that captivate every one's mind, of her who is adorned with golden bracelets permit her to escape and survive?

(இ - ள்.) ஒண் தொடியாள் - பிரகாசமான வளைகளை யணிந்த தமயந்தியினுடைய, நெஞ்சு தடவும் - (நோக்குவோருடைய) மனங்களைப் பரிசிக்கிற, நெடு கண்கள் - நீட்சியான கண்கள், விஞ்சவே - வளரவே, நீள் மலராள் - நீண்ட தாமரை மலரிலிருக்கும் திருமகள், ஆண்ட - கைப்பற்றிய, தோள்-தோள்களையுடைய, மன்னன் - நளனுடைய, அழகு - அழகானது, அங்ஙனே இங்ஙனே - அப்படியும் இப்படியும், நீண்டதோ - நீட்சியானதோ, (ஆதலால்), உய்ஞ்சு - உய்ந்து [தப்பி,] கரை ஏற ஒட்டுங்கொல் - கரையிலேற வொட்டுமோ, [ஒட்டாது,] எ-று.

நளன் அழகைப் பார்க்கப்பார்க்கத் தமயந்திக்கு ஆசை யொழியவில்லை. அதைக் குறித்துக் கவிசொல்லுகின்றார், அவள் கண்

மலர்ந்து நோக்க நோக்க இவன் அழகு நீண்டுகொண்டே வந்ததோ என்று அப்படி அழகு வளர்ந்தால் பார்வைக்கு முடிவு இல்லையென்பதாம்.

ஓகாரம் எதிர்மறையில் வந்தது. கொல்—ஐயப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். உய்ஞ்சு என்பது போலி. (அ௩)

84. மன்னுகத் துள்ளமுழ்ந்தி வாரணிந்த மென்முலை
யும், பொன்னுணும் புக்கொளிப்பப் புல்லுவ
னென் - றுன்னு, எடுத்தபே ரன்பை யிடையே
புகுந்து, தடுத்ததே நாணுந் தறி.

84. "I will throw myself" thought Damayanti "on the chest of king Nala, and embrace him so that my breasts which are enveloped in a bodice, and the gold thread (I wear) may become hid." But a sense of shame having arisen in the midst of her great lustful desires, it drove them away completely.

(இ-ள்.) மன் - அரசனுடைய, ஆகத்துள் - மார்பிலே, அழுந்தி—, வார் அணிந்த - கஞ்சுகம் அணிந்த, மெல் முலையும் - மெல்லியதனங்களும், பொன் நாணும் - பொன் நூலும், புக்கு ஒளிப்ப - புகுந்து ஒளிக்கும்படி, புல்லுவன் என்று - தழுவிக்கொள்வேன் என்று, உன்னு - நினைத்து, எடுத்த - கொண்ட, பேரன்பை - பெரிய ஆசையை, நாண் ஆம் - வெட்கமாகிய, தறி - கட்டுத்தறி (அல்லது) கம்பம், இடையே புகுந்து - நடுவில் பிரவேசித்து, தடுத்தது - தடைசெய்தது, எ-று. ஏ-அசை.

தமயந்தி ஆசைப் பெருக்கத்தினுல் தான் அவனைக் கட்டிக் கொள்வேனென்று நினைத்து, இடையே தோன்றிய வெட்கத்தினுல் அந்நினைப்பை யொழித்தாள் என்பது கருத்து. ஒருவன் ஓடுகையில், தூண்முதலியவை தடுக்க ஓட்டம் நின்றுபோவது போல் என அறிக. தறி - முளையுமாம். (அ௪)

85. காவல் கடந்தெங்கள் கன்னிமா டம்புகுந்தா
யாவனோ விஞ்சைக் கிறைவனோ - தேவனோ
உள்ளவா சொல்லென்று ளுசற் குன்றுமீது
வெள்ளவா ணீர்சோர விட்டு.

85. Damayanti shedding glistening tears as plentiful as the water in the sea, on her swinging ear-rings, said—"Who art thou that hast passed the guards, and entered our maiden apartment? Art thou the chief of the magicians, or art thou an inhabitant of heaven? Tell me the truth."

(இ-ள்.) ஊசல் குழைமீது - ஊசலாடுங் காதணிகளின்மீது, வெள்ள வாள் நீர் சோரவிட்டு - கடல்போன்ற கண்களினுடைய பிரகாசமான நீரை ஒழுகவிட்டு, காவல் கடந்து - காவலைத் தாண்டி, எங்கள் கன்னி மாடம் - எங்களுடைய கன்னிகா அந்தப்புரத்தில், புகுந்தாய் - புகுந்தவனே (நீ,) யாவனோ - எவனோ, விஞ்சைக்கு இறைவனோ - மாயவித்தைக்கு அதிபதியாகிய வித்தியாதரனோ, தேவனோ - தேவலோகத்தானோ, உள்ளது - உள்ளபடி, சொல்—, என்றாள் - என்று சொன்னாள் (தமயந்தி, எ-று.

கண்ணீர்க்குக் காரணம் தனக் கிப்படிப்பட்ட புருஷன் நேராமை.

புகுந்தாய்—விளிப்பெயர்; முன்னிலை வினைமுற்றாயுங் கொள்ளலாம். குறிலிணைந்த யகரமன்றி ஏனையகரம் யகரமுதன் மொழிவரின் கெடுமென அறிக. ஆறு என்பது ஈறுகுறைந்து நின்றது. (அரு)

86. தீராத காமத் தழலைத்தன் செம்மையெனும்
நீரா லவித்துக் கொடுநின்று - வாராத [ன்
பொன்னாட ரேவலுடன் போந்தவா சொல்லித்த
நன்னாடுஞ் சொன்னா னவன்.

86. Nala having extinguished the unquenchable fire of his lust with the water of his good disposition, related (to Damayanti) all the circumstances under which he had come at the command of the Gods, whom this earth is not worthy to receive, and then informed her of his good country.

(இ-ள்.) தீராத காம தழலை - ஒழியாத காமாக்கினியை, தன் செம்மை எனும் - தன் சற்குணமாகிய, நீரால் - தண்ணீரால், அவித்துக்கொடு - தணியச் செய்துகொண்டு, நின்று—, வாராத - (பூலோகத்துக்கு) வரத்தகாத, பொன் நாடர் -